

1864 - 2004

ŞCOALA SUPERIOARĂ COMERCIALĂ „NICOLAE KRETZULESCU” LA 140 DE ANI DE EXISTENŢĂ

1864—2004

ŞCOALA SUPERIOARĂ COMERCIALĂ „NICOLAE KRETZULESCU” LA 140 DE ANI DE EXISTENȚĂ

BUCUREŞTI
2 0 0 4

Realizarea acestei lucrări a fost coordonată de prof. Adrian JIGA—directorul Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" şi de prof. Mirela Nicoleta DINESCU—director adjunct.

Textul a fost redactat de prof. Dragoş Lucian Ţigău.

Informaţiile şi ilustraţiile au fost preluate din următoarele surse:

- **Direcţia Arhivelor Naţionale Istorice Centrale, fond *Liceul Comercial "N. Kretzulescu"* (1864—1969).**
- **Arhiva şi fototeca Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu".**
- **Biblioteca Academiei Române.**
- ***Monografia Şcoalei Comerciale Superioare No. 1 de Băeţi*, Bucureşti, 1934.**
- ***1864—1964. Monografia Grupului Şcolar Comercial „N. Kreţulescu"* - manuscris.**
- **Dragoş-Lucian Ţigău, *Şcoala Superioară Comercială „N. Kretzulescu" (1864—1999). Pagini de monografie*, Bucureşti, 1999.**

© kretzulescu
Bucureşti, 2004

ARGUMENT

Discipulus est prioris posterior dies.
(Ziua de azi este ucenica zilei de ieri)
Publilius Syrus, Sententiae, 14.

În această toamnă, Şcoala Superioară Comercială „Nicolae Kretzulescu" din Bucureşti a împlinit 140 de ani de existenţă. Este un privilegiu pe care puţine instituţii din ţară îl pot etala pe blazonul lor. Au fost ani în care şcoala a acumulat neîntrerupt experienţă şi prestigiu, conferind temei cuvintelor alese ca moto pentru această carte. Istoria de aproape un secol şi jumătate a instituţiei consemnează multe evenimente, inclusiv străduania reprezentanţilor şcolii de a răspunde la provocările fiecărei epoci şi de a-i pregăti un viitor meritat.

Pe de altă parte, cei 140 de ani au darul să inspire recunoştinţa şi respectul acelora care cunosc, au avut şi au o colaborare fructuoasă cu această şcoală şi, în primul rând, din partea celor, foarte mulţi, care s-au perindat sau se află pe băncile şcolii şi la catedre.

MUNCA STĂRUITOARE ÎNVINGE TOTUL
(Vergilius, *Georgica*, I, 145-146)

Este deviza mereu actuală a Şcolii Superioare Comerciale „Nicolae Kretzulescu”.

Sigiliul şcolii din anul 1866.

Aniversarea a 140 de ani de existenţă este un bun prilej pentru a realiza o retrospectivă a evoluţiei Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu". Pentru reuşita acestui demers am considerat potrivit să culegem, cu dragoste şi înţelegere, multe mărturii documentare referitoare la acest vechi lăcaş de cultură, pentru a le prezenta apoi, într-o sinteză, prin paginile care urmează.

În prezentarea noastră am căutat să evidenţiem cât mai multe aspecte ale existenţei şcolii comerciale, să surprindem într-o lumină cât mai sugestivă atmosfera fiecărei epoci prin care a trecut acest aşezământ. Totodată, am urmărit realizarea unui echilibru între abundenţa informaţiei scrise şi puţinătatea mărturiilor fotografice din secolele trecute. Bogăţia documentaţiei, care nu întotdeauna acoperă echitabil fiecare din multele aspecte ale şcolii, ne-a determinat să decupăm din această ţesătură prea amplă bucăţi coerente ale căror imagini prind viaţă şi astăzi. Un inventar exhaustiv al celor 140 de ani de istorie a şcolii ar fi nu numai imposibil de realizat ci şi anost în ochii cititorului.

Această carte nu ar fi existat fără îndemnurile şi sprijinul oferit de directorul şcolii, profesor Adrian Jiga, căruia i se cuvin simţite mulţumiri. Un gând de aleasă preţuire se îndreaptă către colegii de cancelarie şi spre toţi cei care, în diverse moduri, ne-au ajutat în cercetările şi stăruinţa noastră, oferindu-ne bucuria lucrului împlinit.

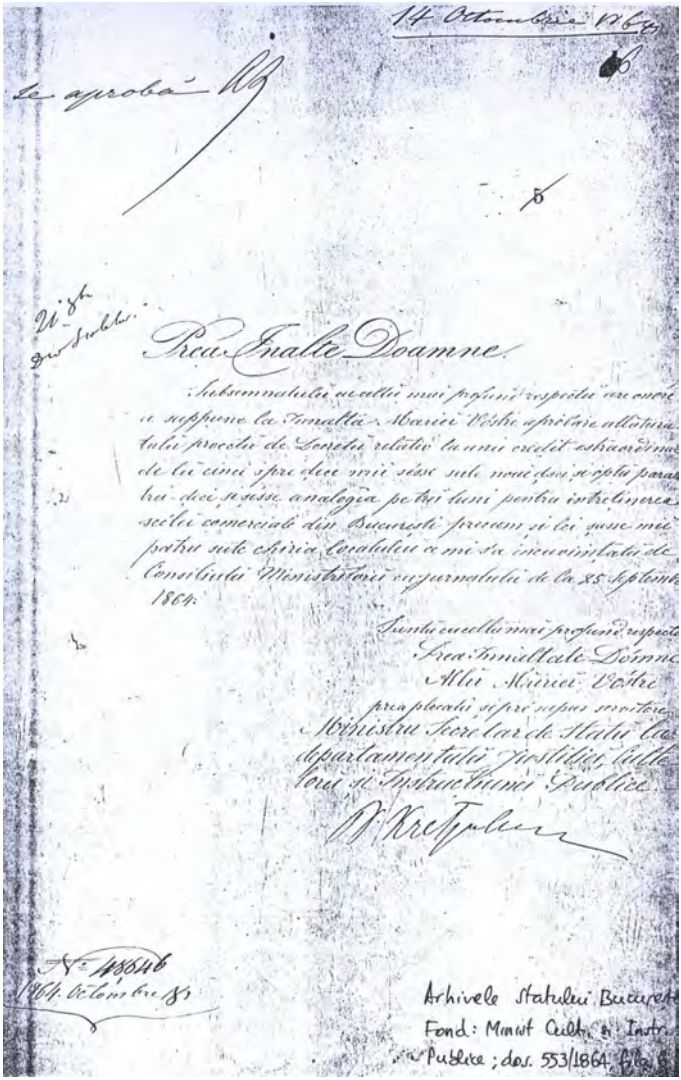

Dr. Nicolae Kretzulescu
(1812—1900)

Până în 1864, toate inițiativele pentru înființarea unei școli publice de comerț în București au rămas fie în stadiul de proiect, fie, în cel mai bun caz, s-au materializat prin cursuri particulare. Meritul de a fi contribuit direct și decisiv la fondarea și funcționarea Școlii Comerciale bucureștene îi revine dr. Nicolae Kretzulescu, care de la 1 iulie 1864 deținea funcția de ministru al Cultelor, Instrucțiunii Publice și Justiției.

Nicolae Kretzulescu a făcut parte dintr-o numeroasă și influentă familie boierească munteană. La 21 iunie 1839, el a devenit primul bucureștean care reușește să obțină la Paris titlul de doctor în medicină. S-a remarcat prin înființarea unei secții de chirurgie la Spitalul Colțea (1840), prin publicarea primului manual de anatomie în limba română (1843) și prin contribuția la înființarea Facultății de Medicină din Capitală (1869). Preocupările științifice au fost răsplătite prin alegerea doctorului N. Kretzulescu ca membru al Academiei Române, instituție pe care a condus-o ca președinte de două ori (1872—1873 și 1895—1898).

Nicolae Kretzulescu a fost un fervent partizan al Unirii Principatelor și înfăptuirii de reforme. În trei rânduri (1859, 1862—1863 și 1865—1866) domnitorul Alexandru Ioan Cuza l-a desemnat prim-ministru al țării, demnitate care i-a permis lui Nicolae Kretzulescu să realizeze o însemnată operă reformatoare. Dovedind calități de fin diplomat, a apărat eficient interesele României pe timpul cât a fost ambasador la Berlin (1873—1876), Roma (1880—1881), Petersburg (1881—1886) și Paris (1891—1893).

Raportul ministrului Nicolae Kretzulescu către domnitorul Alexandru Ioan Cuza pentru aprobarea creditului necesar deschiderii Şcolii Comerciale din Bucureşti (8 octombrie 1864). Sus se observă apostila domnitorului.

Astfel „dacă ar fi să rezumăm activitatea lui Nicolae Kretzulescu, o aflăm împărţită în două mari curente: cel ştiinţific şi cel politic, ambele însă întrunite prin puternica legătură a iubirii de ţară" (Al. Xenopol).

*

Crearea Şcolii Comerciale din Bucureşti s-a realizat în toamna anului 1864. La 2 septembrie, N. Kretzulescu a aprobat ţinerea concursului pentru ocuparea unor catedre vacante, între acestea figurând şi cea de „Stiinţe comerciale, economie politică şi de drept comercial" de la Şcoala Comercială din Bucureşti.

Decretul domnesc pentru aprobarea creditului extraordinar destinat întreţinerii Şcolii Comerciale din Bucureşti a fost emis la 22 octombrie 1864. Tot prin decret domnesc, la 31 octombrie, era învestit în funcţie cel dintâi director al şcolii şi totodată erau numiţi primii şapte profesori ai instituţiei. Un act de o excepţională însemnătate, care a consacrat existenţa Şcolii Comerciale bucureştene, îl reprezintă Legea Instrucţiunii, aprobată prin decret domnesc la 25 noiembrie şi publicată la 5 decembrie. Legea prevedea prin art. 214 că „se vor institui şcoli de comerciu în oraşele Bucureşti, Iaşi, Galaţi, Brăila, Ploieşti, Craiova şi Turnu-Severin", stabilind în articolele 215-219, programa şi durata cursurilor ca şi modalitatea de întreţinere a şcolilor.

Astfel a început activitatea unei prestigioase instituţii de învăţământ, care a căutat mereu să se remarce nu doar prin vechimea ei apreciabilă, cât mai ales prin calitatea şi eficienţa actului educaţional.

MINISTERUL INSTRUCȚIUNII, AL CULTELOR ȘI ARTELOR

LEGE

PENTRU ORGANIZAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI COMERCIAL SECUNDAR

Promulgată cu înaltul decret regal Nr. 660 din 31 Martie 1936 și publicată în Monitorul Oficial Nr. 77 partea I din 1 Aprilie 1936

2810

MONITORUL OFICIAL ȘI IMPRIMERIILE STATULUI
IMPRIMERIA CENTRALĂ
BUCUREȘTI
1 9 3 6

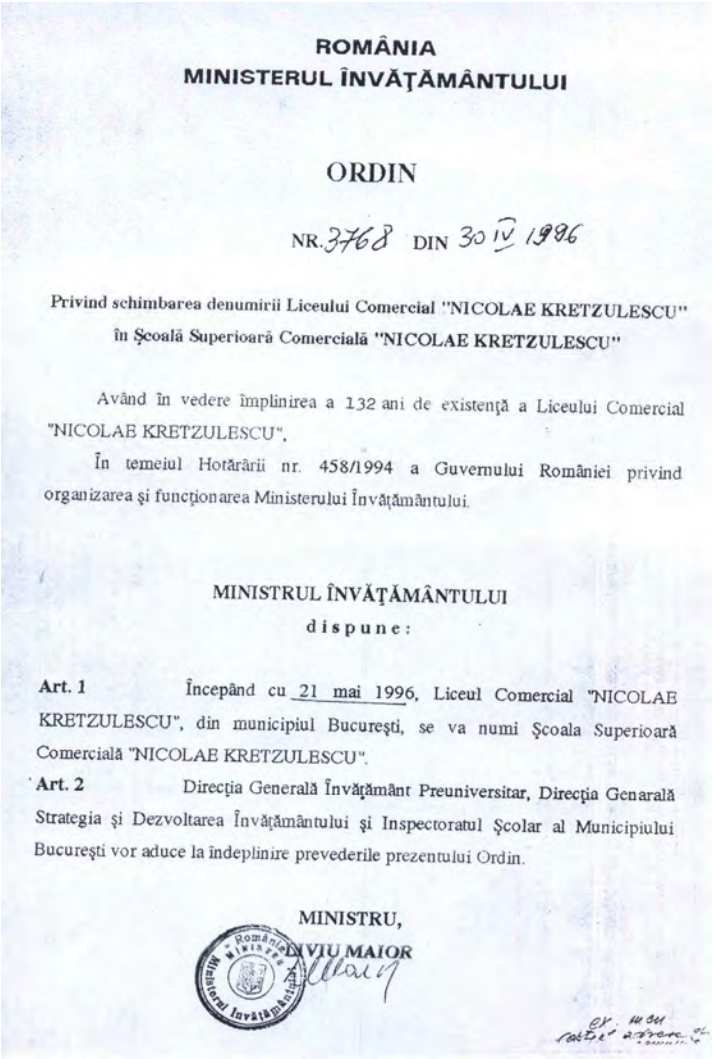
C. 64.429.

Legea prin care Şcolile superioare comerciale au fost transformate în Licee comerciale (1936).

Importanţa Şcolii Comerciale în cadrul sistemului de învăţământ a fost sesizată încă de la crearea ei. În mai 1868 se sublinia că în această şcoală „copiii nu pot obosi, nici a se retrage, deoarece cursurile durează doar 4—5 ani, dobândind prin aceasta chiar o specialitate, pe când altfel trebuie patru ani de gimnaziu, trei de liceu, fără a putea deveni specialişti, decât urmând încă cel puţin trei ani la vreo facultate".

Prima reformă a învăţământului comercial s-a realizat în 1893, când studiile au fost împărţite în două cicluri de câte trei ani. Această structură a fost menţinută prin noua lege a învăţământului profesional elaborată de Spiru Haret în anul 1899. În virtutea acestei legi au fost create (1903) şcoli elementare şi superioare comerciale, fiecare cu durata de patru ani. Astfel, vreme de o jumătate de secol, până la înfiinţarea Academiei de Înalte Studii Comerciale şi Industriale în aprilie 1913, şcoala noastră a fost cea mai înaltă treaptă de învăţământ economic românesc.

Un alt moment important din istoria acestei instituţii îl reprezintă adoptarea legii pentru organizarea învăţământului comercial secundar, din anul 1936. Fostele Şcoli Superioare de Comerţ au devenit Licee Comerciale structurate pe două cicluri de învăţământ. Şcoala noastră se remarca nu doar prin vechime, prin anvergura şi calitatea studiilor, ci şi prin cel mai mare număr de absolvenţi pe care îl dăduse o şcoală comercială. Aceasta avea opt clase de gimnaziu şi alte opt de liceu, iar din 1937 a primit dreptul de a acorda Diplome de Bacalaureat comercial.

ROMÂNIA
MINISTERUL ÎNVĂŢĂMÂNTULUI

ORDIN

NR. 3768 DIN 30 IV 1996

Privind schimbarea denumirii Liceului Comercial "NICOLAE KRETZULESCU" în Şcoală Superioară Comercială "NICOLAE KRETZULESCU"

Având în vedere împlinirea a 132 ani de existenţă a Liceului Comercial "NICOLAE KRETZULESCU",

În temeiul Hotărârii nr. 458/1994 a Guvernului României privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Învăţământului,

MINISTRUL ÎNVĂŢĂMÂNTULUI
dispune:

Art. 1 Începând cu 21 mai 1996, Liceul Comercial "NICOLAE KRETZULESCU", din municipiul Bucureşti, se va numi Şcoala Superioară Comercială "NICOLAE KRETZULESCU".

Art. 2 Direcţia Generală Învăţământ Preuniversitar, Direcţia Genarală Strategia şi Dezvoltarea Învăţământului şi Inspectoratul Şcolar al Municipiului Bucureşti vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului Ordin.

MINISTRU,
LIVIU MAIOR

Ordin ministerial pentru reacordarea denumirii tradiţionale de Şcoala Superioară Comercială „Nicolae Kretzulescu” (1996).

După reforma învățământului din anul 1948, locul liceului comercial a fost luat de câteva tipuri de școli:

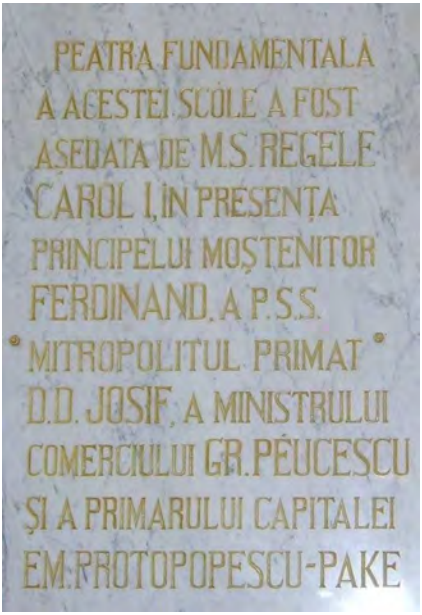
- *Școala Medie Tehnică de Administrație Economică (1948—1950)*
- *Școala Medie Tehnică de Comerț (1950—1954)*
- *Școala Medie Tehnică de Comerț și Cooperație (1954—1955)*
- *Școala Tehnică Comercială (1955—1969)*
- *Școala Profesională Comercială (1956—1975, 1977—1979, 1989—1994)*
- *Școala Tehnică de Muncitori Calificați (1958—1975)*
- *Școala Postliceală de Specializare Comercială (1967—2001)*
- *Școala Complementară (1990—1992)*

Din anul 1966 a fost reînființat liceul economic.

⋆

Cu 70 de ani în urmă, profesorii școlii au subliniat faptul că „activitatea lui Nicolae Kretzulescu merită recunoștința noastră și credem că ea nu poate fi exprimată mai frumos decât acordând numele său școalei noastre superioare de comerț”. Intenția profesorilor de atunci s-a materializat în scurt timp, pentru că prin decretul regal din 15 noiembrie 1935 școala a primit numele întemeietorului ei.

Peste ani (1996), la inițiativa direcțiunii, ca semn al recunoașterii tradiției și valorii instituției, s-a obținut, prin ordin ministerial, reluarea denumirii tradiționale de Școala Superioară Comercială „Nicolae Kretzulescu”.

Placa de marmură din holul central, amplasată în 1999, care atestă momentul inaugurării lucrărilor la actualul edificiu al Şcolii Comerciale (21 mai 1889).

Placa de marmură din holul de onoare al şcolii, amplasată în 1999, care menţionează numele celor care au donat bani pentru ridicarea edificiului (1889—1890).

Activitatea unei instituţii de cultură este influenţată de ambianţa şi confortul clădirilor în care se desfăşoară. De această realitate au ţinut cont atât întemeietorii, cât şi cei desemnaţi să promoveze până astăzi interesele şcolii.

În primii 25 de ani ai existenţei sale, Şcoala Comercială din Bucureşti nu a avut un local propriu, fiind nevoită să funcţioneze în diverse case închiriate, care nu se ridicau la exigenţele cerute de activităţile didactice şi de normele sanitare. Momentul potrivit ca şcoala să-şi aibă propriul edificiu, a apărut în anul 1888, când la conducerea Primăriei bucureştene a fost ales Em. Protopopescu-Pake. Acesta era direct şi sincer interesat de problema ridicării unei clădiri corespunzătoare, pentru că vreme de nouă ani el fusese profesorul de Drept al şcolii.

Momentul începerii construcţiei a fost solemn şi, totodată, foarte emoţionant. „Monitorul Oficial" din 23 mai 1889 a prezentat pe larg acest eveniment:

„Duminică, 21 Maiu, ziua Sânţilor Împeraţi Constantin şi Elena, hramul Sântei Mitropolii, M. S. Regele şi A. S. R. Principele Ferdinand, însoţiţi de adjutantul de serviciu, au mers, la orele 11 ½, spre a lua parte la solemnitatea punerii pietrei fundamentale a scolei de comerciu din Capitală unde, la sosire, au fost primite de I. P. S. S. Mitropolitul Primat, de D. General I. Em. Florescu, preşedintele Senatului, de D. Lascăr Catargi, preşedintele consiliului de miniştri, de D. Gr. G. Peucescu, ministrul domenielor, de D. Primar al Capitalei cu

Prima imagine a monumentalului edificiu, apărută în „Calendarul ilustrat bucurescian pe anul 1891”.

Detalii de arhitectură ale fațadei dinspre strada Theodor Ştefănescu.

consiliul comunal, de P. S. S. Archiereul Silivestru, vicarul sântei Mitropolii, de D. Director al şcolei împreună cu corpul profesoral şi de o mulţime însemnată a comercianţilor Capitalei, în care timp musica regimentului 6 dorobanţi, aflată acolo, intona imnul naţional.

În frumosul pavilion ce se ridicase la faţa locului, în giurul căruia se aflau toţi elevii şcolei comerciale, P. S. S. Archiereul Silivestru celebră un oficiu divin pentru consfinţirea viitorei clădiri, şi apoi D. Licherdopol directorul şcoalei pronunţă următorul discurs...".

După un an, „luni, 17 Septembre 1890, a fost fixată inaugurarea noului şi măreţului local al Şcolei Comerciale din Capitală, clădit din iniţiativa şi cu fondurile Comunei în strada Domniţa; cum şi serbarea aniversărei a 25-a de la înfiinţarea acelei şcoli".

Proiectarea Şcolii Comerciale a fost încredinţată arhitectului P. Petricu, cel care a realizat bisericile Silvestru şi Sfinţii Voievozi. Prin arhitectură şi decoraţie, clădirea se încadrează stilului neoclasic. În ceea ce priveşte organizarea spaţială, construcţia are un plan relativ simetric, clasic, desfăşurat în adâncime, în jurul unei curţi interioare.

Edificiul are două nivele, iar faţadele sunt tratate în mod unitar, relativ sobru, prezentând un apareiaj cu asize orizontale mai puternice la nivelul parterului şi mai fine la nivelul etajului. Parterul este ridicat pe un soclu protejat la partea superioară de un solbanc pronunţat.

Holul central al şcolii.

Vitralii realizate de elevii şcolii în 1971.

Aticele care marchează parterul şi etajul sunt din profiluri orizontale de stucatură, ornamentate pe sectorul central cu consolițe în volută şi denticuli. Traveele centrale sunt acoperite cu frontoane triunghiulare, cel de pe fațada principală fiind decorat cu un orologiu, cu ornamente florale, cu statuia zeului Mercur pe centru şi cu doi grifoni laterali. Frontonul secundar conține basoreliefuri, fiind încadrat cu două inscripții: COMERCIUL STIMULEAZĂ PRODUCȚIUNEA şi COMERCIUL– SUFLETUL NAȚIUNEI.

Holul de onoare este decorat cu câteva plăci de marmură. Plăcile centrale, realizate şi montate în anul 1999, prezintă numele directorilor şcolii, iar cele laterale amintesc momentul inaugurării lucrărilor de construcție, precum şi numele celor care au donat bani pentru ridicarea edificiului. Cea mai recentă placă a fost montată în anul 2001, având următorul conținut:

„Promoția 1946 "Prof. D. Goga" îşi exprimă gratitudinea față de acest lăcaş de cultură care ne-a oferit educația şi pregătirea necesară pentru o viață demnă şi prosperă.

LABOR IMPROBUS OMNIA VINCIT

Iunie 2001"

În spațiul generos al holului este amenajată o expoziție permanentă cu documente şi obiecte referitoare la trecutul şcolii.

Scara principală a fost realizată din marmură şi are balustrade din feronerie, terminate la podest cu două piedestale ce susțin statui de bronz reprezentând câte un putto cu o făclie. Ferestrele de la nivelul podestului sunt ornamentate cu vitralii realizate de elevii şcolii în anul 1971. Ele ilustrează trei

În semn de omagiu pentru elevii şcolii care s-au jertfit în Războiul pentru Reîntregirea Neamului a fost realizat un monument comemorativ.

perioade din istoria patriei: antichitatea, epoca de la 1890 şi cea a anilor 1970. Parapetul vitraliilor este decorat cu o friză întreruptă de o inscripţie comemorativă, pe o placă de marmură. Acest monument exprimă recunoştinţa şcolii pentru faptele de excepţie ale foştilor săi elevi (32 la număr, din promoţiile 1894—1916) căzuţi la datorie în Războiul de Reîntregire a neamului românesc (1916—1918).

La nivelul podestului se află o altă piesă de patrimoniu, anume statuia Comerţului. A fost realizată din bronz, de către sculptorul Ferrand, în anul 1903.

Ajunşi la etaj, privirea este atrasă de două vitrine mari de perete care cuprind numele personalităţilor şcolii (directori, profesori şi absolvenţi). Din holul de onoare al şcolii se poate ajunge în cabinetul directorului şi în cancelaria şcolii. Cabinetul directorului mai păstrează până astăzi ceva din farmecul interioarelor de la 1900. Este mobilat cu piese autentice, lucrate la comandă acum mai bine de un secol, într-un stil clasic cu elemente renascentiste; mobilierul a fost recondiţionat în 1999. Frumuseţea bibliotecii este şi mai mult evidenţiată de volumele legate, majoritatea cu cotor aurit, care alcătuiesc fondul de patrimoniu al liceului. Majoritatea cărţilor au fost editate în secolul al XIX-lea. Acestea se pot grupa în lucrări literare, istorice şi ştiinţifice, în dicţionare şi enciclopedii, coduri comerciale şi juridice.

În privinţa arhitecturii interioare, piesa reprezentativă este sala de festivităţi. Ea este accesibilă din holul central şi se înalţă pe două nivele. Coloanele şi pilaştrii sunt din stuco-

Cabinetul directorului.

Cancelaria şcolii.

marmură roşie şi se sprijină pe socluri tip stilobat. Pereţii laterali ai sălii conţin ancadramente cu arce în plin centru, terminate la cheia de boltă cu console sculptate cu efigii. Timpanele de sub arce au o ornamentaţie eclectică, cu medalioane rotunde, ghirlande, spice, scoici şi volute, amintind de stiluri diverse: Clasic, Renaştere, Rocaille, Empire etc.

Scena este încadrată de pilaştri şi coloane angajate ionice din stuco-marmură şi stuco-lustru. Deasupra scenei a fost montată o inscripţie, care a devenit deviza permanentă a Şcolii Superioare Comerciale: LABOR IMPROBUS OMNIA VINCIT (Munca stăruitoare învinge totul). În partea opusă a fost gravat un alt îndemn: CU CURAGIU ŞI CU MINTE AJUNGE CINEVA DEPARTE.

⋆

Problema construirii unui corp administrativ care să adăpostească locuinţa directorului, a secretarului, precum şi birourile instituţiei, este la fel de veche ca aceea a ridicării unui local de şcoală propriu. Prin 1892—1893, directorul Mihai Brătilă a evidenţiat lipsa locuinţei de serviciu şi a spaţiilor destinate administraţiei, sugerând că „ar fi bine să se completeze clădirea, construindu-se o mică aripă în curtea dinspre strada Zborului".

Acest proiect s-a materializat abia în anii 1922—1923, cu ajutorul Camerei de Comerţ. Au mai subscris Banca Naţională, Banca Românească şi Banca Marmorosch-Blank, societăţile „Asigurarea Naţională" şi „Clădirea Românească", precum şi câţiva mari bancheri şi comercianţi (D. Bragadiru,

Sala de festivităţi a liceului.

Hagi Theodoraky şi A. Kandel). Arhitectul construcţiei a fost R. Leautey, iar lucrările au fost executate de Întreprinderile Generale Tehnice „Tiberiu Eremie". La un an de la punerea pietrei de temelie (28 mai 1922) pavilionul administrativ al şcolii era finalizat, acesta servind pentru birouri şi bufetul liceului.

*

Transformarea şcolii în liceu comercial cu 16 clase (1936) şi efectele seismului din 1940 au determinat ca vechiul local construit în anii 1889—1890 să devină neîncăpător şi nesigur pentru numărul din ce în ce mai mare de elevi. La 12 decembrie 1940, directorul Toma Petre a propus comitetului şcolar achiziţionarea terenului şi imobilului vecin cu şcoala, din bulevardul Domniţei 39. Pe acest teren, proprietatea Societăţii „Clădirea Românească", urma să se construiască, într-o tehnică avansată şi după o nouă concepţie de compartimentare, un spaţios local de şcoală care să preia sarcinile, apoi să înlocuiască prin extindere, vechiul edificiu. La 30 ianuarie 1943, mareşalul Ion Antonescu a hotărât prin Decretul – lege nr. 238 exproprierea imobilului în cauză pentru nevoile Liceului Comercial „N. Kretzulescu". Această hotărâre a fost întărită succesiv prin decizia Tribunalului Ilfov (1944) şi Decretul-lege nr. 601, dat de regele Mihai I la 22 februarie 1946.

Prima construcţie ridicată de şcoală pe noul teren achiziţionat a fost o mare sală de sport. Lucrările au început în 1948 şi s-au finalizat în anii 1951 (sala de sport cu cele două

Pavilionul administrativ (1922) şi corpurile noi de şcoală (1981—1984).

anexe) şi 1952 (vestiarele cu duşuri). Întreaga clădire are 480 mp, iar sala poate găzdui o gamă variată de întreceri sportive.

Intenţia exprimată în anul 1940 a început să se transforme în realitate după abia patru decenii. Autorizaţia pentru construirea noilor corpuri de şcoală a fost dată de municipalitate la 9 martie 1975. Cele două corpuri au fost construite în prelungirea vechiului edificiu, devenit clădire de patrimoniu, pe toată lungimea terenului achiziţionat în 1946. Ele sunt dispuse paralel una faţă de cealaltă şi au aceeaşi structură a elevaţiei: demisol, parter şi trei etaje.

Primul corp, aflat spre strada Hristo Botev, ocupă 459 mp şi cuprinde 20 săli de clasă, trei laboratoare (fizică-biologie, chimie, merceologie). Al doilea corp, proiectat iniţial pentru a servi ca internat, are 432 mp şi se află în spatele primului modul, lângă sala de sport. În acest corp se află nouă săli de clasă, cabinetele de Limba engleză, Limba franceză şi de instruire practică, o mare bibliotecă şi arhiva şcolii, un cabinet medical şi altul de stomatologie, precum şi centrul de asistenţă şi consiliere psiho-pedagogică a elevilor.

Toate corpurile de şcoală beneficiază de utilităţile necesare activităţilor instructiv-educative (apă curentă, canalizare, încălzire de la centrala termică proprie). Ele sunt dotate cu tehnică de calcul modernă (trei reţele de calculatoare conectate la Internet şi câte un computer în majoritatea cabinetelor), cu aparatură didactică şi de birou performantă (imprimante, scanere, proiectoare, calculatoare de birou, faxuri).

O oră de curs din 1913 ....

... şi din anul 1934.

Evoluţia unei şcoli, ca de altfel a oricărei instituţii, este indisolubil legată de activitatea oamenilor care, efemer sau o bună parte din viaţa lor, îndemnaţi de cele mai variate interese şi sentimente, i-au asigurat funcţionarea ori au beneficiat de serviciile acesteia.

Misiunea instrucţiei comerciale a fost evidenţiată în toată legislaţia epocii moderne. În secolul al XIX-lea, legile confereau şcolilor comerciale misiunea de a da învăţătura necesară pentru exercitarea meseriei de comerciant. Profesorul Theodor Ştefănescu arăta la 1898 că „în ţara noastră, şcolile de comerţ trebuie să urmărească oarecare cultură secundară necesară omului chemat a trăi în societatea modernă şi să confere oamenilor noştri cunoştinţe speciale aşa încât să-şi poată conduce afacerile în lupta cu străinii".

Legea din 1936 a adăugat acestor scopuri pe acela de a pregăti studiile comerciale superioare în Academii de comerţ. Începând cu anul 1948, legislaţia s-a adaptat noului context istoric, stabilind ca scop „pregătirea cadrelor medii de specialişti, pe baze ştiinţifice, care să corespundă nevoilor consolidării democraţiei populare şi construirii societăţii socialiste".

Revenirea la sistemul democratic, după 1989, a determinat reorientarea scopului educaţional către „dezvoltarea liberă, integrală şi armonioasă a individualităţii umane". Şcoala noastră s-a adaptat unui învăţământ deschis, compatibil cu sistemele europene, bazat pe autonomii profesionale şi management performant.

Din anul 1954 clasele au devenit mixte.

O oră de clasă (2004).

În privința ciclurilor și formelor de învățământ comercial, fiecare din legile și regulamentele elaborate succesiv, a încercat să impună soluțiile care păreau cele mai bune, la momentul și în contextul respectiv. Pe parcursul a 140 de ani, instrucția comercială s-a realizat preponderent în cicluri cu patru ani de cursuri (1864—1879, 1903—1955 și din 1966). Au existat doar două perioade care însumează 35 de ani, în care cursurile au avut durate de cinci ani (1879—1894), de trei ani (1894—1903) sau de doi ani (1955—1966).

Trebuie precizat faptul că vreme de 90 de ani, între 1864—1954, școala comercială bucureșteană a pregătit numai băieți. Legea Instrucțiunii din 1864 a hotărât că „nu vor fi primiți în aceste școli decât tineri în vârstă de 12—18 ani". Formarea unor clase mixte a fost permisă după 1948 și a devenit realitate din anul 1954, prin unificarea școlilor medii tehnice comerciale de băieți cu cele pentru fete. Existența liceelor economice mixte a devenit obligatorie din anul 1968.

Toate legile au stipulat obligativitatea folosirii limbii române în activitățile didactice.

⋆

Parcurgând textele vechilor legi și regulamente școlare, se poate urmări modul în care a fost stabilit numărul, felul și natura disciplinelor de învățământ, precum și numărul de ore destinat fiecărei discipline pentru diverșii ani de studiu.

În primii 30 de ani ai învățământului comercial modern (1864—1894) nu au existat programe analitice pentru diversele

Oră de curs ţinută în cabinetul de Limba şi literatura română.

Aplicaţie în cabinetul de Contabilitate.

obiecte de studiu. Legea s-a mărginit doar la a cere profesorilor să-şi prezinte structura detaliată a cursurilor predate.

O schimbare esenţială s-a produs abia prin legea învăţământului profesional din 1893, care a hotărât ca distribuirea materiilor să se facă pe ani şi lecţii, prin programe analitice ministeriale. Aceste programe erau unice pentru toate şcolile comerciale din ţară.

Marele dascăl Spiru Haret a avut meritul de a fi impus programe analitice cu indicaţii precise asupra modului în care trebuiau predate disciplinele, asupra metodelor şi repartizării materiei pe grupe de lecţii. Un exemplu edificator este programa analitică a disciplinei Studiul comerţului şi contabilităţii, care se preda în Şcolile Superioare Comerciale, în anul 1910:

Disciplina	*Numărul de ore pe săptămână şi ani de studiu*			
	I	*II*	*III*	*IV*
Studiul comerţului	*3*			
Contabilitatea		*5*	*3*	
Birou comercial				*12*
Matematica	*3*	*3*	*3*	*2*

La Studiul comerţului erau predate:

Anul I - generalităţi (mărfuri, etaloane, monede, preţuri, tranzacţii, documente de tranzacţie, căile de comunicaţie, vămi, magazii, societăţi comerciale, Camere de Comerţ şi Industrie,

Activităţi desfăşurate în cabinetele de Limbi moderne: engleză, franceză şi germană.

creditul, efecte de comerț și publice, scontarea, burse, bănci, tribunale comerciale, asigurări).

La Contabilitate se studiau:

Anul II - conturi, registre, contabilitatea simplă și dublă, contul capital și de mărfuri, inventare și bilanțuri.

Anul III - jurnalul Cartea Mare, organizarea și contabilitatea băncilor, a exploatărilor agricole, a întreprinderilor industriale și de transport, a societăților de asigurare, apoi bilanțuri, lichidări și expertize.

Din Matematică se analizau:

Anul I - operații matematice, fracții, rădăcini, numere complexe, suprafețe și volume, proporții, probleme de dobândă simplă, de scont, algebră elementară (ecuații de gradul I).

Anul II - aliaje, lingouri, etaloane monetare, prețul de cost al mărfurilor, efecte publice și private, arbitrajul la monede, devize, ecuații de gradul II, progresii și logaritmi.

Anul III - dobânzi simple și complexe, scontul compus, anuități, amortizări, institute de credit.

Anul IV - probabilități, asigurări, rente.

Fiind considerat o formă de instruire deosebită, cu o pronunțată specializare, învățământul comercial a avut programe diferite de cele din învățământul secundar teoretic. Până în 1936, apoi după 1948, multe din disciplinele studiate în liceele teoretice nu se regăseau și în programa școlilor superioare comerciale ori în cea a școlilor medii tehnice. Legea din 1936 a

Cabinetul de Geografie—Istorie.

Laboratorul de Chimie.

definit pentru prima dată natura obiectelor de învăţământ, împărţindu-le în materii de cultură generală, materii de specialitate, arte şi dexterităţi. În 1950 s-a prevăzut ca în şcolile medii tehnice să fie predate materii de cultură generală, materii tehnice generale şi de specialitate, stabilindu-se pentru prima oară ponderea fiecărui grup de discipline pe ansamblul obiectelor. Materiile de cultură generală ocupau 34%, cele tehnice generale şi de specialitate—49%, iar practicii comerciale îi erau rezervate 17% din totalul orelor de instrucţie. În 1958, elevii Grupului Şcolar Comercial „N. Kretzulescu" nu studiau după manualele Ministerului Învăţământului, ci după îndreptarele şi manualele Ministerului Comerţului Interior.

După anul 1966, moment în care şi-au reluat activitatea liceele economice, programele şcolare s-au uniformizat, astfel că la disciplinele fundamentale ele erau unice la nivel de ţară. În liceele economice de acum trei decenii, ponderea diverselor materii şi activităţi de instruire era următoarea:

1. *discipline de cultură generală* — *17,8%*
2. *discipline de cultură tehnică* — *20,3%*
3. *discipline de specialitate* — *24,3%*
4. *educaţie fizică şi morală* — *6,4%*
5. *instruire practică* — *31,2%*

din care aplicaţii practice

- *la obiecte de specialitate* — *15,3%*
- *instruire practică în producţie* — *15,9%*

Cursuri desfăşurate în laboratoarele de Biologie şi Merceologie.

În actuala structură a sistemului de învăţământ, şcoala noastră face parte din filiera Tehnologică, profilul Servicii, specializarea Economic. Programele sunt adaptate la profilul şcolii, la numărul de ore şi importanţa diverselor materii. Din 1998 s-au conturat ariile curriculare (Limbă şi comunicare, Matematică şi ştiinţe, Om şi societate, Tehnologii, Arte, Sport, Consiliere şi orientare şcolară) fiecare cuprinzând discipline obligatorii (un trunchi comun) şi materii opţionale.

În anul 1995, şcoala noastră a câştigat licitaţia de şcoală-pilot a programului PHARE, în Familia ocupaţională „Finanţe—Administraţie—Management". Colectivul de profesori a elaborat standardele ocupaţionale şi profesionale, programele de studiu şi planurile de învăţământ pentru specializările Şcolii Postliceale: funcţionar bancar, agent comercial şi asistent de gestiune, extinse apoi la toate şcolile de acest gen din ţară.

Din 1997, s-a introdus la clasa a 10-a Educaţia antreprenorială, prin programul Junior Achievement, iar în anul 2003 liceul a devenit centru de testare acreditat de ECDL (European Computer Driving Licence), primind Diploma de excelenţă pentru activitatea desfăşurată. Totodată, şcoala se remarcă prin utilizarea programului computerizat de predare-învăţare (AEL).

Valoarea şcolii a fost dovedită cel mai recent prin Certificatul de recunoaştere ca liceu-pilot în proiectul „Fii european; implică-te în problemele comunităţii", susţinut de Uniunea Europeană (2004).

În cabinetele de informatică orele se desfăşoară
într-un mod plăcut şi trec atât de repede ...

Importanţa practicii comerciale, ca parte organică a procesului de învăţământ, a fost evidenţiată în mod sugestiv, încă de acum un secol, de către profesorul Theodor Ştefănescu: „dacă în gimnazii se propun trei teorii şi o aplicaţie, în şcolile de comerţ e neapărat să se facă la o teorie trei lecţii de aplicaţie". Biroul comercial a fost introdus începând cu anul 1906. Pentru a căpăta experienţă, absolvenţii şcolilor superioare şi liceelor de comerţ trebuiau să îndeplinească timp de şase luni un stagiu de practică în bănci, în instituţii de credit sau administrative. În 1931, şcoala a înfiinţat cooperativa „Economia", susţinută numai de elevi, care se familiarizau cu atmosfera de lucru şi cu tehnicile contabile existente în firme şi instituţii. Această tradiţie s-a reluat de curând, prin înfiinţarea unei firme de exerciţiu „F.E. Royal Hotel S.A.", care desfăşoară afaceri virtuale cu alte firme-şcoală. Activitatea elevilor din cadrul acestei firme virtuale este coordonată de prof. dr. Teodora Chiac, prof. dr. Manuela Mocanu şi prof. gr. I Daniela Paraschiv.

După anul 1948, practicii comerciale i s-a acordat o importanţă deosebită. Se făcea distincţie între practica pregătitoare, practica în producţie şi cea pentru susţinerea proiectului de diplomă. Practica pregătitoare se realiza în atelierele şcolii, iar după 1975, în cabinetele de instruire practică. Practica în producţie era coordonată de Ministerul Comerţului Interior şi se făcea în unităţile unde elevii erau repartizaţi după absolvire. Actualii elevi primesc la sfârşitul studiilor, după ce realizează şi susţin o lucrare practică, Certificatul de Competenţe Profesionale: „Tehnician în domeniul financiar-comercial nivelul 3".

Colecţii de eşantioane şi mărfuri.

Colecţiile de eşantioane şi produse, aparatele şi instrumentele didactice au fost adunate la început cu mari greutăţi, pentru că erau foarte scumpe în raport cu posibilităţile materiale ale şcolii. Sumele alocate de minister erau utilizate pentru achiziţionarea unor colecţii de produse, a celor mai variate aparate, instalaţii, mulaje şi preparate.

O contribuţie însemnată la formarea şi îmbogăţirea colecţiilor au avut-o diverşii donatori: particulari din ţară şi din străinătate, profesori şi absolvenţi ai şcolii, fundaţii şi instituţii publice. Toate exponatele erau conservate în amfiteatru, în sala colecţiilor şi în muzeul de mărfuri al şcolii.

Ultimul deceniu a cunoscut o îmbogăţire semnificativă a patrimoniului, îndeosebi cu aparate moderne utilizate în tehnologia informaţiei. În şcoală există trei reţele de calculatoare conectate la Internet, o bogată aparatură digitală pentru stocarea, prelucrarea şi transmiterea informaţiei. Primele două reţele au fost instalate în 1998, prin programul PHARE, iar ultima, cea mai modernă, prin programul guvernamental de informatizare a învăţământului (2002). În majoritatea cabinetelor există computere, televizoare, videoproiectoare, radio -casetofoane cu CD . Birourile sunt dotate cu calculatoare, imprimante, scanere, faxuri. În prezent, clasica tablă neagră este înlocuită cu table ecologice şi flipchart-uri. Totodată, vechile colecţii de eşantioane şi mărfuri, unele devenite centenare şi foarte valoroase, sunt completate cu cele mai moderne produse: coloranţi, mase plastice, ţesături din fire sintetice, piese electronice etc.

Colecţiile şi sala de studiu din biblioteca liceului.

Biblioteca şcolară a urmat aceeaşi evoluţie pe care au avut-o diversele colecţii. În 1865—1866, stocul de carte era practic inexistent, limitat la cele câteva dicţionare de economie politică, de comerţ şi navigaţie, pe care directorul Lucien Toussaint le-a cumpărat pentru şcoală. Ministerul Instrucţiunii a oferit permanent sume de bani pentru cumpărarea de cărţi din ţară şi din străinătate, precum şi pentru achitarea abonamentelor la diverse publicaţii periodice.

O mare parte a fondului de carte a fost constituită din numeroasele donaţii făcute de poeţi şi scriitori renumiţi, de personalităţi ale vieţii publice, profesori şi absolvenţi. Dintre marile personalităţi ale României care au făcut şcolii donaţii de carte se pot aminti numele lui Bogdan Petriceicu Haşdeu, Vasile Alecsandri, Petru Poni, Grigore Ştefănescu, Vasile Boerescu, Theodor Ştefănescu şi Em. Protopopescu-Pake. Academia Română a donat cu generozitate multe dintre publicaţiile pe care le edita, primind mulţumiri sincere din partea şcolii comerciale.

Toate aceste achiziţii şi donaţii au contribuit la creşterea numărului de volume şi periodice, multe dintre acestea fiind astăzi cărţi de patrimoniu, care alcătuiesc fondul de aur al şcolii noastre. În ultimul deceniu, şcoala a primit de la şcolile din spaţiul Uniunii Europene numeroase publicaţii de specialitate. De asemenea, Biblioteca Americană a donat circa 2 000 de volume cu tematică economică. În prezent, liceul se poate mândri cu peste 53 000 de volume (26 000 - beletristică, 14 000 - de specialitate, 2 000 - de patrimoniu, 1 000 - periodice) şi 10 000 de manuale şcolare.

Sălile de sport şi de gimnastică aerobică sunt spaţioase şi permit desfăşurarea jocurilor sportive şi a gimnasticii de recuperare.

Debutul activităţilor sportive în Şcoala Superioară comercială poate fi plasat în 1912, an în care profesorul C. Ioanin a luat iniţiativa înfiinţării primei echipe de fotbal. Această preocupare a făcut din şcoala comercială prima instituţie de învăţământ cu o echipă de fotbal completă şi proprie. Rezultatele nu s-au lăsat aşteptate: în 1925 s-a cucerit Cupa ziarului „Dimineaţa", iar în anii 1929—1930, Cupa ziarului „Bukarester Tageblatt".

Performanţe deosebite s-au obţinut şi în întrecerile de atletism. La 9 aprilie 1933, în cadrul campionatului interşcolar de cross-country pe 3 km (sub egida Federaţiei Române de Atletism) şcoala comercială a câştigat pentru a treia oară şi definitiv Cupa ziarului „Universul".

Obligativitatea sportului în şcolile comerciale s-a impus în anii 1933—1934, perioadă în care existau deja echipe de fotbal, rugby, cros şi atletism, ultima fiind chiar recunoscută de către Federaţia Societăţilor Sportive din România. Lipsa unei săli de sport a determinat ţinerea orelor la stadionul ONEF.

Mişcarea sportivă s-a dezvoltat remarcabil după 1950, când şcoala a reuşit să-şi construiască propria sală de sport. A contat apoi talentul, elanul şi voinţa elevilor de a învinge în competiţii. Din rândul acestora s-au remarcat mai târziu ca mari sportivi: handbalistul Petre Ivănescu, jucătorul de polo Ştefan Kroner, fotbaliştii Titus Ozon şi Florin Anghel.

Cele mai importante performanţe ale echipelor şcolii au fost: locul II în Campionatul şcolar de box (1946), locul II în

Mărturii ale performanţelor sportive de ieri şi de azi.

Campionatul de fotbal (16 echipe) şi locul III în Campionatul de handbal feminin (1966—1967), locul I în întrecerile atletice din 1969 şi 1974. Echipa de volei a obţinut locul I la concursul „Cupa de Iarnă" (1966—1967), organizat de Asociaţia Sportivă „Spartac", rezultat care a fost completat cu titlul de campioană republicană (1978—1979).

În anii 1979—1982, echipa de gimnastică modernă a cucerit de patru ori titlul de vicecampioană republicană, performanţă reeditată în ediţia 1984—1985. Din 1992, s-a instituit Cupa „N. Kretzulescu" la volei, aflată azi la a XII-a ediţie, la care participă liceele bucureştene.

În anii 1997—1998, echipa de volei băieţi a cucerit locul I la campionatul pe sector, reuşind să intre în posesia Cupei ziarului „Evenimentul Zilei". Totodată, elevii şcolii au obţinut locul I la concursul „Etică şi Olimpism" organizat de Academia Olimpică din Bucureşti. Un rezultat important a fost obţinerea locului III de către echipa de volei-fete la prima ediţie a „Trofeului Bucureşti", (martie 2003).

În şcoală s-a impus tradiţia organizării unor meciuri de volei şi de baschet între echipele reprezentative ale liceului şi echipa absolvenţilor, precum şi a competiţiilor de fotbal la nivelul tuturor anilor de studiu.

Datorită faptului că majoritatea elevilor o formează fetele, a fost amenajată şi o sală de gimnastică aerobică, pentru cultură fizică medicală, care este dotată cu aparatură sportivă adecvată.

Em. Protopopescu-Pake, profesorul de Drept (1879—1888) şi directorul Şcolii Comerciale.

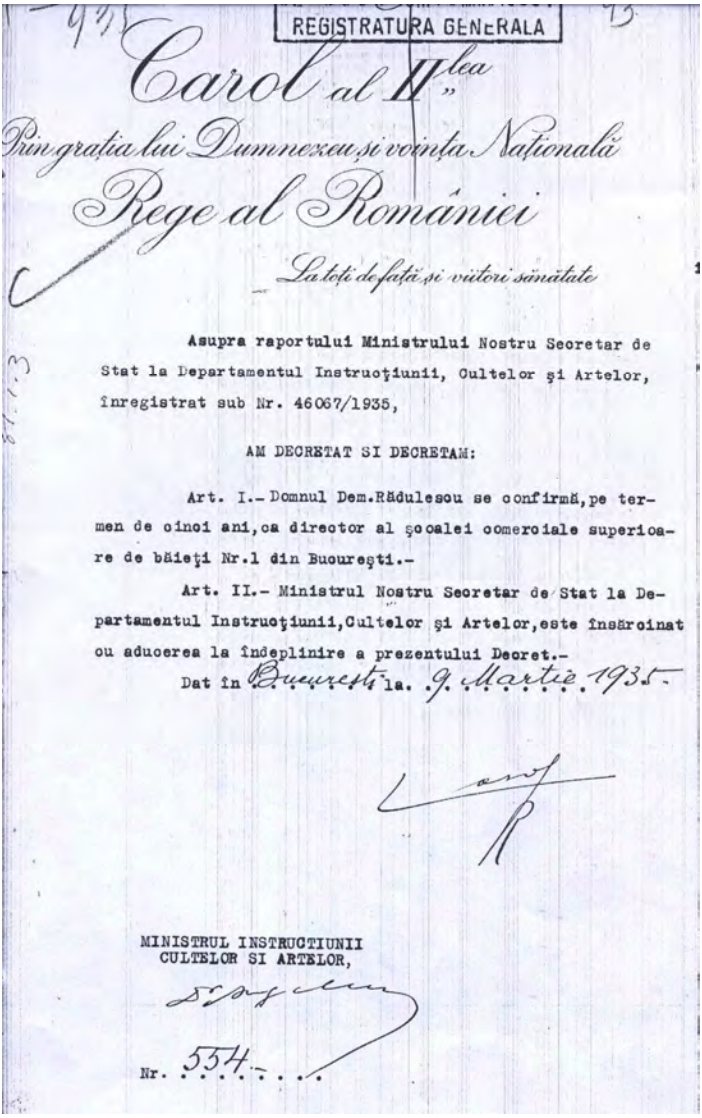

Directorul Mihai Brătilă în cabinetul său (23 ianuarie 1912).

În anul 1876, profesorul Theodor Ştefănescu remarca faptul că „şcoala este una din acele instituţiuni delicate pe care legiuitorul prin dispoziţiile sale a încredinţat-o în mâinile întregului corp didactic, singurul răspunzător de existenţa ei, şi dacă este o persoană însărcinată cu primirea şi expedierea hârtiilor birocratice şi cu starea materială a şcolii, această persoană numită director nu este decât cel dintâi între egali".

Observaţia făcută acum multe decenii şi-a păstrat mereu veridicitatea, pentru că personalitatea fiecăruia din cei 30 de directori care s-au succedat la conducerea instituţiei, timp de 140 de ani, a influenţat ambianţa existentă la un moment dat în colectivul şcolii şi a contat foarte mult la clădirea renumelui instituţiei. Contribuţia directorilor la propăşirea şcolii comerciale bucureştene poate fi mai bine înţeleasă prin evocarea faptelor câtorva dintre aceştia.

THEODOR ŞTEFĂNESCU (1842—1909) a făcut parte din prima promoţie de absolvenţi a Şcolii Comerciale (1867). După doi ani de studii juridice, devine profesor de contabilitate în şcoala care l-a pregătit, iar între 1877—1885 activează ca director. Devine secretar general al Ministerului Instrucţiunii (1879—1880), funcţie care i-a permis să aducă numeroase îmbunătăţiri învăţământului comercial. Peste ani, între 1894—1897, a fost ales membru al comisiei de instrucţiune din Ministerul Comerţului. Theodor Ştefănescu a participat activ la constituirea Băncii Naţionale a României (1880), fiind ales de cinci ori director al instituţiei (1880—1905). El a angajat în bancă numai absolvenţi ai şcolii comerciale bucureştene.

REGISTRATURA GENERALA

Carol al II-lea

Prin gratia lui Dumnezeu și voința Națională

Rege al României

La toți de față și viitori sănătate

Asupra raportului Ministrului Nostru Secretar de Stat la Departamentul Instrucțiunii, Cultelor și Artelor, înregistrat sub Nr. 46067/1935,

AM DECRETAT SI DECRETAM:

Art. I.- Domnul Dem.Rădulescu se confirmă, pe termen de cinci ani, ca director al școalei comerciale superioare de băieți Nr.1 din București.-

Art. II.- Ministrul Nostru Secretar de Stat la Departamentul Instrucțiunii, Cultelor și Artelor, este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentului Decret.-

Dat în București la 9 Martie 1935.-

Carol

MINISTRUL INSTRUCTIUNII
CULTELOR SI ARTELOR,

Nr. 554.-

Decret regal pentru numirea directorului Școlii Superioare Comerciale (1935).

EM. PROTOPOPESCU-PAKE (1845—1893) a avut temeinice studii juridice, fiind doctor în Drept al universităţilor din Paris; Bruxelles şi Geneva. Timp de nouă ani a fost profesorul de Drept al şcolii (1879—1888), funcţie la care a renunţat pentru calitatea de primar al Capitalei. Activitatea edilitară nu l-a îndepărtat de Şcoala Comercială, el având o contribuţie esenţială la ridicarea măreţului edificiu al instituţiei. A fost director pentru o scurtă perioadă, în anul 1881. Em. Protopopescu-Pake s-a mai remarcat prin întemeierea şi conducerea Şcolii de Ştiinţe Politice şi Administrative (1871—1893), apoi prin activitatea desfăşurată în numeroase societăţi culturale şi filantropice.

MIHAI BRĂTILĂ (1859—1927) a fost licenţiat al Facultăţii de Drept din Bucureşti, ocupând din 1878 catedra de geografie a şcolii. Între 1898—1899 a fost membru al comisiei permanente de instrucţiune din Ministerul Comerţului, în 1900 a devenit membru delegat din partea învăţământului comercial în Consiliul General al Instrucţiunii, pentru ca între 1907—1911 şi 1914—1918 să fie învestit ca director şi inspector general al învăţământului profesional şi particular din România.

Exemplul înaintaşilor este urmat şi de directorii care conduc astăzi şcoala. Profesorul ADRIAN JIGA (născut în 1941) a absolvit Facultatea de Filologie şi a ocupat mulţi ani (1974—1989) funcţia de inspector principal de specialitate MEC. Între 1990—1991 a fost director adjunct al Şcolii Superioare Comerciale „Nicolae Kretzulescu", iar din anul următor conduce instituţia ca director. În ultimul deceniu, directorul Adrian Jiga

Prof. Adrian Jiga—directorul şcolii (2004).

Prof. Mirela Nicoleta Dinescu—director adjunct (2004).

a avut contribuţii importante la modernizarea învăţământului naţional. Fiind ales membru în Consiliul Naţional pentru Reforma învăţământului preuniversitar (1993—1996), a coordonat elaborarea Regulamentului elevilor, Regulamentului de organizare şi funcţionare a liceelor, apoi a colaborat la pregătirea proiectului de lege a Statutului personalului didactic. A fost ales membru (1998—2000), apoi preşedinte (2004) al Consiliul Consultativ al Inspectoratului Şcolar al Municipiului Bucureşti. În perioada 2001—2002, a fost desemnat în Grupul Consultativ al M.E.C., pentru îmbunătăţirea criteriilor de evaluare a instituţiilor şcolare, pentru elaborarea actelor normative privind generalizarea învăţământului obligatoriu de 10 ani, a regulamentului actelor de studii etc. Totodată, a activat ca membru în Bordul Director al Fundaţiei Junior Achievement (1998—2002).

Doamna MIRELA NICOLETA DINESCU a absolvit Facultatea de Finanţe-Contabilitate din cadrul Academiei de Studii Economice (1984) şi a devenit profesoară în liceul unde a fost elevă. Pentru calităţile organizatorice deosebite, a fost numită director adjunct cu munca educativă (1986—1990) şi apoi director adjunct al Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" (din 1996). Este coautoarea unor manuale de specialitate, a standardelor ocupaţionale şi profesionale, a programelor de studiu şi a planurilor de învăţământ pentru anii I–II ai şcolii de specializare postliceală. Din anul 2001 este membră în Comisia Naţională, aria curriculară „Tehnologii" şi profesor metodist pentru ştiinţe economice.

Profesorii Şcolii Superioare Comerciale de băieţi nr. 1 (1925). În centru, fotografia directorului Eusebiu Paşcan.

Până în anul 1948, în această şcoală au funcţionat, pe lângă dascăli români, o serie de profesori străini originari din Elveţia, Franţa, Grecia, Italia şi Marea Britanie. Aceştia din urmă s-au remarcat ca distinşi cărturari, loiali ţării în care şi-au petrecut mulţi ani din viaţă. Tradiţia a fost reluată în 1992, an în care voluntari din cadrul programului Peace Corp (Anglia şi SUA) au început să predea în liceul nostru cursuri de geografie, istorie, cultură şi limbă engleză la clasele bilingve. Astfel, şcoala noastră a fost primul liceu tehnologic din ţară care avea acest tip de clase.

După anul 1920, corpul profesoral al şcolii a fost format numai din elemente instruite în marile centre universitare ale ţării. Astfel, în 1955—1956, funcţionau 35 de profesori din care 33 erau licenţiaţi, iar doi erau doctori în Chimie şi Economie. Astăzi, din cei 55 de profesori ai cancelariei Kretzulescu, patru sunt doctori în ştiinţe, trei sunt doctoranzi, şase au titlul de master, iar 35 au gradul didactic I.

„Profesoratul este una din misiunile cele mai importante din societate. Când profesorul înţelege şi ştie a preţui misiunea sa, nici timpul, nici activitatea, nici vegherile, nu-i pot fi deajuns spre a corespunde cu deplinătate sarcinii sale (...) el urmează, de aici încolo, a-şi consacra tot timpul lui meditaţiunilor, mai cu seamă când toate ştiinţele progresează pe toată ziua, şi el are nevoie de a nu rămâne înapoi de la acel progres. Studiul, dar, este atribuit exclusiv persoanei care îmbrăţişează cariera profesoratului". Cititorul acestui pasaj trebuie să

Profesorii de astăzi ai şcolii
(28 octombrie 2004).

recunoască actualitatea şi modernitatea ideilor cuprinse în cele câteva fraze, chiar dacă el nu ştie că au fost formulate acum 140 de ani, de Nicolae Kretzulescu într-un raport adresat domnitorului Alexandru Ioan Cuza.

Perfecţionarea profesională a fost un obiectiv prioritar pentru învăţământul românesc modern, încă de la începuturile sale. Legislaţia şcolară a reglementat acest aspect acum un secol (1899), când ministrul Spiru Haret a decis instituirea unor conferinţe didactice „pentru ca fiecare profesor să profite de experienţa celorlalţi" şi „să fie o unitate de vederi în aplicarea programelor şi metodelor celor noi". Pentru profesorii învăţământului comercial, legislaţia ulterioară a prevăzut conferinţe, cursuri şi seminarii la ASE, lucrări practice de laborator, vizite în stabilimente economice, sesiuni metodico-ştiinţifice la nivel municipal.

Corpul profesoral al şcolii a urmărit permanent să-şi îmbogăţească nivelul de pregătire prin publicarea de lucrări ştiinţifice, obţinerea gradelor didactice II şi I, pregătirea elevilor pentru concursuri şi examene naţionale, participarea la numeroase programe de reformă a învăţământului, efectuarea unor stagii de pregătire în şări ale Uniunii Europene.

În decursul a 140 de ani, dascălii şcolii au scris şi publicat un număr mare de manuale, lucrări didactice şi studii de specialitate, care acoperă cele mai variate domenii.

Performanţele intelectuale, spiritul organizatoric ca şi devotamentul remarcabil al profesorilor şcolii comerciale au determinat ca aceşti oameni să ocupe demnităţi şi să se afirme în

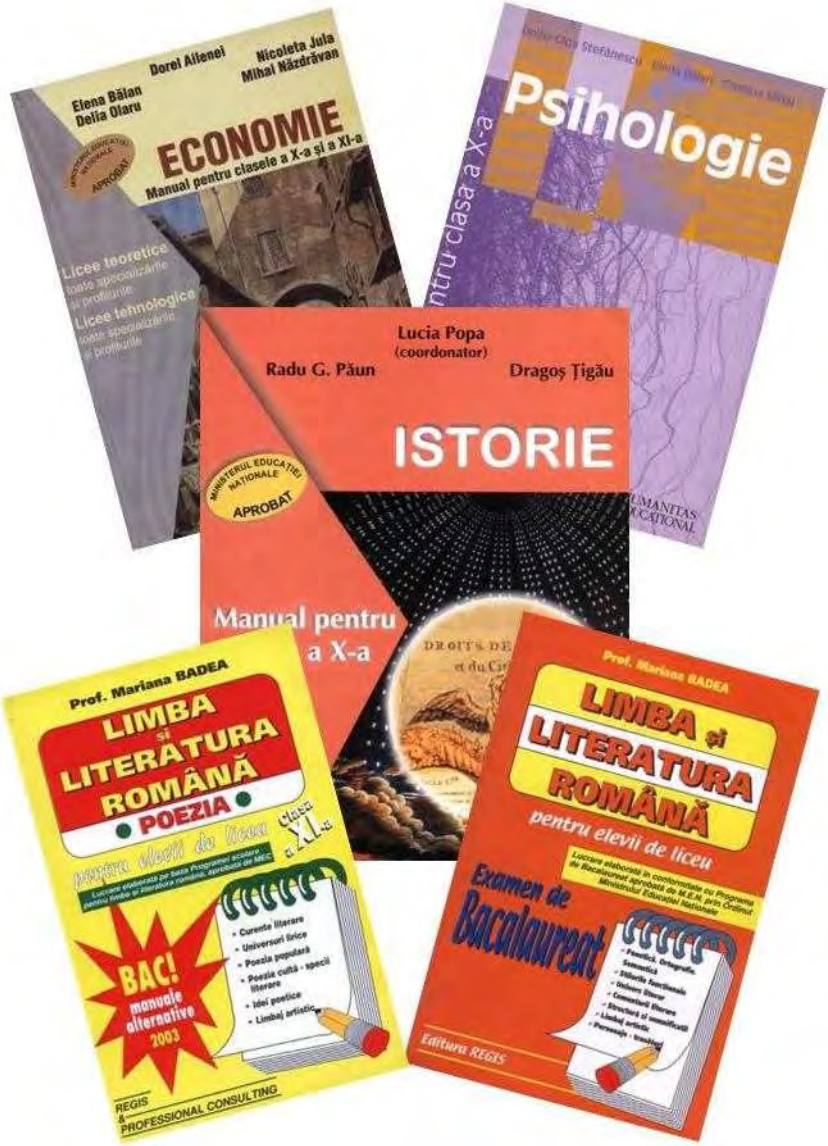

Câteva din cărţile utilizate în vechea Şcoală Comercială. Lucrarea prof. Alexandru Giuglea (specialitatea Ştiinţe Economice şi Juridice) mai poate fi utilizată şi astăzi.

posturi de mare răspundere. Astfel, directorul Constantin Troteanu a fost ales secretar al Consiliului General de Instrucţiune (1879), profesorii Florian Crasan şi Albert Leautey au ocupat, succesiv, funcţia de director al Casei de credit, economii şi ajutor a corpului didactic (1905—1911), iar profesorul Gheorghe Hilt a ajuns inspector al învăţământului comercial din România (1926—1927).

Alţi dascăli s-au afirmat ca distinşi intelectuali. Sabba Ştefănescu a devenit un reputat geolog, membru al Academiei Române, iar Calistrat Grozovici şi Claudiu Giurcăneanu au ajuns profesori universitari, remarcându-se ca nume ilustre în domeniile medicinei, respectiv a geografiei. O carieră remarcabilă a avut Grigore Trancu-Iaşi, profesor universitar la ASE şi Şcoala de Război, care a devenit de două ori ministrul Muncii şi Ocrotirilor Sociale (1920—21 şi 1926—27).

În prezent, directorii şcolii noastre oferă prin activitatea lor, un permanent exemplu de dăruire profesională, iar rezultatele muncii lor constituie un îndemn pentru ceilalţi colegi ai cancelariei. Astfel, directorul ADRIAN JIGA a fost iniţiatorul şi coordonatorul a opt proiecte aprobate în cadrul programelor Leonardo şi Socrates privind efectuarea de către elevii şcolii a unor stagii de pregătire profesională în Uniunea Europeană, precum şi a unui stagiu de Open Learning pentru un grup ţintă dintre profesorii şcolii (1998 –2002). A iniţiat desfăşurarea unor parteneriate: cu Fundaţia CODECS pentru Leadership la faza pilot a programului educaţional „Liderii Mileniului Trei" (2002); cu Junior Achievement în cadrul programelor:

Câteva dintre manualele elaborate de profesorii de astăzi ai şcolii.

„Acces la Succes", „Parteneri pentru o zi", „Global Learning of Business Enterprise", „Educaţie antreprenorială – Compania Elev", „MESE – simulare managerială pe calculator", „Bănci în acţiune – simulare managerială bancară" (2001 – 2002).

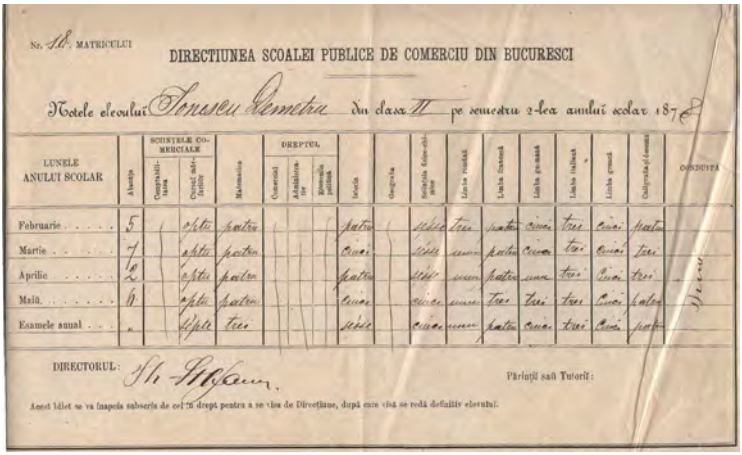
Doamna directoare MIRELA NICOLETA DINESCU a urmat stagii de perfecţionare la Dublin (Irlanda) şi Edinburgh (Scoţia) în 1996—1999, iar în prezent este masterand la Universitatea Bucureşti, CREDIS, „Management educational". Este coautoare la programele şcolare opţionale Fundamentele managementului şi Evidenţă operativă– clasa a IX-a şi a X-a. A contribuit la aplicarea în şcoală a multor proiecte europene dintre care pot fi menţionate: program PHARE, familia ocupaţională „Finanţe, Administraţie, Management" (1996—1998); proiectele LEONARDO- „Specializarea profesorilor în învăţământul la distanţă", „Lansarea unor produse româneşti pe piaţa scoţiană" (1999—2002), „Protecţia consumatorilor" (2002—2004); proiectul „Liderii Mileniului Trei", prin Fundaţia CODECS pentru Leadership (formator, 2002—2004); programul E.C.D.L.– „Licenţa Europeană de Operare pe Computer" (2002—2004); „Clubul elevilor voluntari" – Centrul de Parteneriat pentru Egalitatea Şanselor (2003—2004).

Munca laborioasă a directorilor şcolii este completată cu activitatea celorlalţi profesori. Dintre aceştia pot fi remarcaţi:

- *GABRIELA STREINU-CERCEL, profesoară de matematică, membră în Comisia Naţională MEC, formator naţional MEC şi OIM, coautoare de manuale şi culegeri .*

MATEMATICĂ
manual pentru clasa a X-a
CHIMIE
Manual pentru clasa a IX-a
SIGMA
CONTABILITATE
Manual pentru clasa a IX-a
CULTURĂ CIVICĂ/ ANTREPRENORIALĂ
2004

- *ELENA BĂLAN, profesoară de discipline socio-umane, membră în Comisia Naţională MEC, formator MEC şi OIM, profesor metodist, autoarea unor manuale de economie, logică şi psihologie.*
- *ADRIANA HOROBEŢ, profesor metodist de chimie, coautoare de manuale şi culegeri .*
- *NADIA SIMIONESCU, profesoară de matematică şi autoarea unor culegeri de specialitate.*
- *AURORA TECHIRDALIAN, profesoară de limba şi literatura română, autoarea lucrării Gramatica limbii române (teorie, sinteze, exerciţii şi teste).*
- *MARIANA BADEA, profesoară de limba şi literatura română, autoarea unor culegeri şi sinteze pentru examenele de bacalaureat şi capacitate.*
- *DRAGOŞ ŢIGĂU, profesor de istorie, autorul unor manuale şi studii de istorie, al monografiei şcolii noastre.*
- *DOINA ANA MARIA PETRE, doctor în ştiinţe economice, coautoare de manuale de contabilitate.*
- *MANUELA MOCANU, doctor în ştiinţe economice, coautoarea unor manuale de specialitate.*
- *CAMELIA PANCIU, doctorand, profesoară de contabilitate şi coautoarea unor manuale de specialitate.*
- *RODICA NICOLETA CRISTEA, consilierul educativ al şcolii.*
- *ADRIAN IERULESCU, promotor în proiecte PHARE, trainer în programul european „Liderii Mileniului Trei".*

Nr. 18. MATRICULEI

DIRECTIUNEA SCOALEI PUBLICE DE COMERCIU DIN BUCURESCI

Notele elevului Ionescu Demetru din clasa II pe semestru 2-lea anului scolar 187

LUNELE ANULUI SCOLAR	Absente	SCIINTELE COMERCIALE: Contabilitatea	SCIINTELE COMERCIALE: Operatii administrative	Matematica	DREPTUL: Comercial	DREPTUL: Administrativ	DREPTUL: Economia politica	Istoria	Geografia	Stiinta fizico-chimice	Limba romana	Limba franceza	Limba germana	Limba italiana	Limba greaca	Caligrafia si desenul	CONDUITA
Februarie	5		opt	patru				patru		trei	patru	cinci	trei	cinci	patru		
Martie	7		opt	patru				cinci		sase	cinci	cinci	trei	cinci	trei		
Aprilie	2		opt	patru				patru		sase	patru	cinci	trei	cinci	trei		
Maiu	6		opt	patru				cinci		cinci	cinci	trei	trei	trei	cinci		
Esamele anual	-		sase	trei				sase		cinci	cinci	patru	cinci	trei	cinci	patru	

DIRECTORUL:

Parintii sau Tutorii:

Acest bilet se va înapoia subscrisului de cel în drept pentru a se visa de Directiune, după care el va se reda definitiv elevului.

Bilet cu notele semestriale ale unui elev din anul 1878.

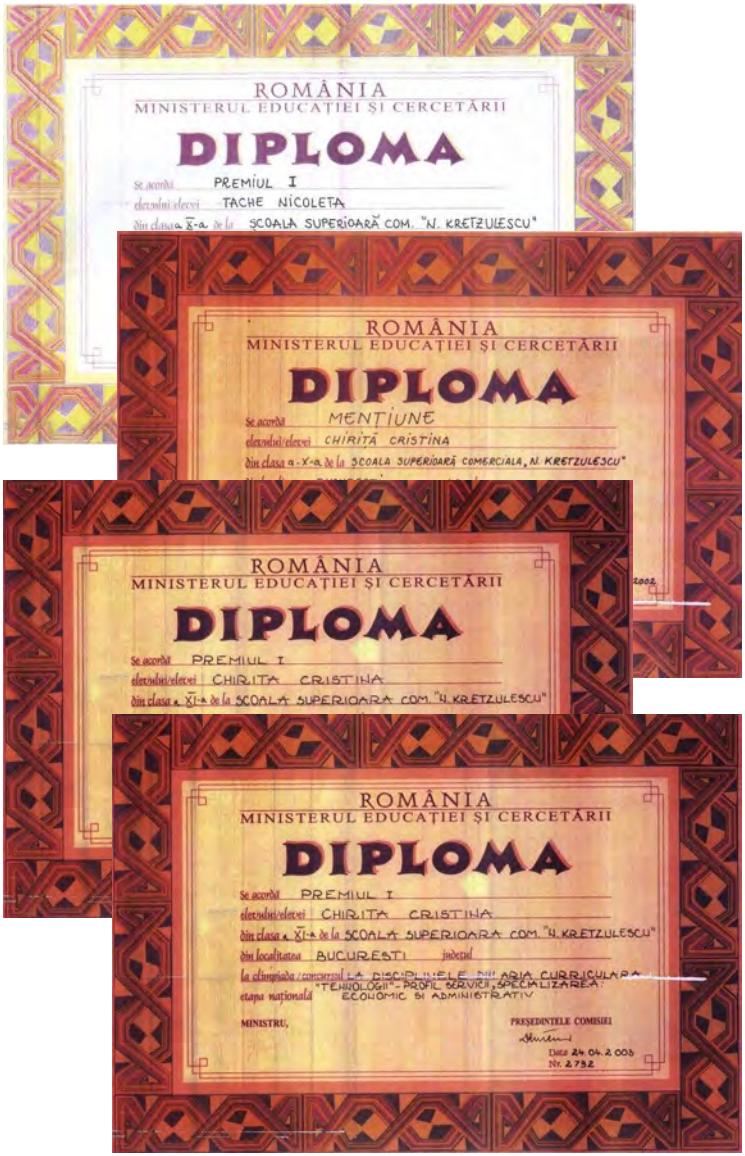

Şcoala noastră mai păstrează un caiet de caligrafie al unui elev din anul 1916.

Evaluarea performanţelor intelectuale, a conduitei şi frecvenţei elevilor era consemnată în diverse documente precum carnete de elev, cataloage de clasă, registre matricole şi diplome de absolvire. Liceul nostru păstrează un bilet de note şi frecvenţă, din anul 1878, care atestă faptul că în Şcoala comercială bucureşteană se utilizau carnetele de elev cu mult timp înainte de introducerea obligatorie a „libretului de note" (1881). Acelaşi bilet arată că verificarea şi notarea elevilor trebuia să se facă ritmic, iar diriginţii aveau obligaţia să verifice dacă profesorii clasei „nu au uitat de a asculta pe vreun elev măcar o dată pe lună".

Verificarea cunoştinţelor acumulate de elevi se realiza prin numeroase metode, multe dintre acestea fiind aplicate şi în prezent. În primul rând, „profesorul este dator să facă la fiecare lecţie interogaţiuni orale ... iar întrebările vor fi puse în aşa fel încât fiecare şcolar să se aştepte în tot momentul a fi întrebat". Cele mai complexe lucrări scrise erau tezele şi ele au fost introduse acum un secol (1903). Primele tezele au fost date la matematică, contabilitate, economie politică şi drept comercial, scopul lor fiind „de a constata nu atât modul cum şcolarul este pregătit asupra porţiunii de materie predată, cât mai ales măsura în care el a ştiut să profite de întregul curs".

Evaluarea se realiza prin note sau calificative şi trebuia să fie obiectivă. Conduita şi frecvenţa elevilor erau notate separat de învăţătură. Frecvenţa avea o mare influenţă asupra notei de la conduită, iar aceasta din urmă condiţiona promovarea şi premierea elevilor.

Câteva dintre diplomele obținute de elevii noștri la concursuri și olimpiade școlare

Pe parcursul anilor petrecuți în școală, fiecare generație de elevi a căutat să obțină rezultate cât mai bune, sporind renumele acestui lăcaș de cultură. Calitatea actului educațional a fost demonstrată cel mai convingător prin numeroasele premii și distincții obținute de elevi în diverse concursuri școlare, competiții sportive și întreceri internaționale. Numărul acestor reușite a fost și este foarte mare, aici fiind prezentate doar cele mai recente.

- *La concursul european de matematici aplicate „Kangourou" au fost obținute premii speciale în perioada 1998—2004;*
- *În 1998, școala a obținut premiul special din partea Fundației „Junior Achievement" pentru participarea la concursul internațional MESE (Management and Economic Simulation Exercise);*
- *Tot atunci, elevii au câștigat locul I la concursul „Etică și Olimpism", organizat de Academia Olimpică din București;*
- *Liceul a primit premiul special „For a job well done" (2003) și certificatul de recunoaștere ca liceu pilot în proiectul „Fii european" organizat de Uniunea Europeană (2004);*
- *Tot în anul 2003, școala a câștigat premiul III în cadrul programului „Centre ECDL din învățământul preuniversitar";*
- *Anul 2004 a adus școlii premiul special pentru participarea la concursul „Alianțe 2004" (organizat de Casa NATO) și diploma de merit la simpozionul „Protecția consumatorului" (la inițiativa Primăriei Capitalei).*

UNIUNEA EUROPEANĂ

Proiect finanțat prin PHARE

Certificat de recunoaștere

liceu-pilot

se acordă

Școlii SUPERIOARE COMERCIALE „NICOLAE KRETZULESCU" BUCUREȘTI

pentru implicarea în Proiectul „Fii european: implică-te în problemele comunității"

în perioada decembrie 2003 – iulie 2004.

RO - 108 -

ECDL ROMANIA S.A.

CERTIFICAT DE CENTRU DE TESTARE ACREDITAT

Prin prezenta se confirmă că

ŞCOALA SUPERIOARĂ COMERCIALĂ "NICOLAE KRETZULESCU" BUCUREŞTI

este

Centru de Testare acreditat de ECDL ROMANIA S.A.

Semnătura:

Data: 07 Mai 2003

Acest certificat se acordă conform termenilor și condițiilor stipulate de Contractul încheiat între ECDL ROMANIA și Centrul de Testare

ECDL

EUROPEAN COMPUTER DRIVING LICENCE

CEPIS

COUNCIL OF EUROPEAN PROFESSIONAL INFORMATICS SOCIETIES

Casa NATO

DIPLOMĂ

Se acordă:

Școlii Superioare Comerciale Nicolae Kretzulescu, București

pentru participarea la Concursul Internațional

„ALIANTE 2004"

CASA NATO

Alexandru Șerban

Președinte Executiv

Casa NATO

Cele mai importante rezultate obţinute la concursurile şcolare din ultimii ani au fost:

- *Premiul I şi menţiune la faza naţională a Olimpiadei interdisciplinare de ştiinţe economice (2003);*
- *Premiul I, premiul II şi menţiune la faza naţională a Olimpiadei interdisciplinare de ştiinţe economice (2004);*
- *Trei premii I, premiul III şi două menţiuni la faza municipală a Olimpiadei interdisciplinare de ştiinţe economice (2004);*
- *Menţiune la faza naţională a Olimpiadei de biologie (2004);*
- *Premiul III la faza pe municipiu a Olimpiadei de biologie (2004).*

Conducerea şcolii şi corpul profesoral încurajează permanent spiritul de întrecere, studiul individual şi în echipă, prin acordarea Premiului şi Diplomei de Onoare „Nicolae Kretzulescu" celui mai silitor elev din fiecare an de studiu, precum şi şefului de promoţie.

⋆

La sfârşitul studiilor, elevii se aflau în faţa unui ultim şi dificil examen de absolvire, care urmărea să ateste temeinicia cunoştinţelor teoretice şi experienţa practică a viitorilor lucrători în domeniile economice. Primul examen de Capacitate în ştiinţele comerciale a fost organizat în iunie 1867 şi a fost promovat de şase elevi, aceştia fiind cei dintâi absolvenţi diplomaţi ai şcolii comerciale bucureştene. Printre absolvenţi s-a aflat şi Theodor Ştefănescu, care a devenit apoi profesorul şi directorul instituţiei.

ROMANIA
Ministerul Agriculturei Industriei Comerciului și Domeniilor
DIPLOMA de CAPACITATE in STIINTELE COMERCIALE
LA MINELE MAJESTATEI SALE REGELUI ROMANIEI CAROL I
Bucuresti
Martie 1888
Dat in Bucuresci la 21 Martie 1888

Diplomă de Capacitate în ştiinţele comerciale (1888).

Diplomă de excelenţă oferită şcolii pentru contribuţia la promovarea programului ECDL în sistemul de învăţământ preuniversitar (2003).

Problema introducerii bacalaureatului comercial a stat mereu în atenţia profesorilor şcolii. În 1880, ei au solicitat ca „bacalaureatul în ştiinţele comerciale să fie pus alături de bacalaureatul liceului, când e vorba de lupta ştiinţei prin concurs, pentru a obţine funcţiuni". După întemeierea Academiei de Înalte Studii Comerciale şi Industriale (1913), bacalaureatul comercial îşi găsea o justificare în plus, prin faptul că era în măsură să garanteze valoarea studiilor medii economice şi să selecteze riguros pe cei care intenţionau să-şi continue pregătirea în cadrul Academiei. Abia în 1936 bacalaureatul comercial a devenit obligatoriu pentru cei care doreau să urmeze ASE.

În Liceul Comercial „N. Kretzulescu" primul bacalaureat a fost organizat în iunie 1937. Din cei 64 de candidaţi (33 din Capitală, restul din celelalte oraşe ale ţării) doar 12 au reuşit să intre în posesia mult doritei Diplome de bacalaureat comercial. Desfiinţat prin reforma învăţământului (1948) şi reintrodus în liceele economice începând cu anul 1970, bacalaureatul a devenit astăzi un examen naţional. An de an, absolvenţii şcolii noastre promovează cu succes acest examen. În 2003, toţi cei 229 de elevi au absolvit bacalaureatul (media generală pe liceu 8,41), iar 196 urmează studii academice. În 2004, din 194 absolvenţi şi bacalaureaţi (media pe liceu 8,86), 169 au devenit studenţi. Valoarea studiilor din şcoala noastră este confirmată şi prin acordarea Certificatului de Competenţă Profesională "Tehnician în domeniul financiar-comercial, nivel 3"; acest certificat este obţinut de elevii claselor a XII-a, după susţinerea unor examene şi a unei lucrări practice.

Câteva dintre revistele realizate de elevii şcolii (1970 şi 2001).

Prima revistă a elevilor şcolii noastre a apărut între anii 1930—1936, sub două titluri: „Progresul economic" şi „Ramuri fragede". Cele 19 numere cuprindeau articole de specialitate economică şi de actualitate, dări de seamă, nuvele, impresii de călătorie, epigrame, maxime, glume şi materiale rebusiste. A doua serie a publicaţiei şcolare a fost editată de către elevii Liceului Economic 2, în perioada 1970—1975, şi a purtat numele „Revista Noastră". Simultan, cursanţii Grupului Şcolar Comercial au realizat şi ei o revistă numită „Mercur". Conţinutul ambelor plachete era variat: rubrici de specialitate, încercări literare, probleme de actualitate şi de reclamă comercială, teste de verificare a cunoştinţelor, activitatea competiţională, jocuri logice şi rebusiste etc.

Tradiţia ca elevii să aibă propria lor revistă, a fost reluată în 1993. Fiecare colectiv de redacţie a dorit să facă tot mai atractiv conţinutul revistelor, adăugând la rubricile tradiţionale subiecte noi: articole şi probleme de informatică, actualitatea din modă şi muzică, „perle" ale profesorilor şi elevilor. Unele numere au un subtitlu nou — „Zona Kretzulestilor", „Radical" şi „K la noi". Din anul 2002 apare şi un supliment economic al revistei, intitulat „K-Trust". Profesorii de limbi străine au luat iniţiativa editării unor publicaţii în engleză, franceză şi germană. Prima plachetă a apărut în 1992—1993 cu titlul „Le jardin des mots", urmată apoi de revista „L'Arc-en-ciel; Revue des jeunes de L'École Supérieure Commerciale". Exemplul a fost urmat de publicaţiile „K-High" şi „Phantasien auf deutsch".

Elevii ştiu să se şi distreze... Fiecare serie caută să realizeze un Bal al Bobocilor cât mai reuşit în privinţa gustului şi varietăţii programului artistic.

Gustul pentru literatură, muzică şi teatru nu a lipsit niciodată elevilor dintr-un liceu economic. El a fost cultivat permanent, iar roadele s-au văzut încă de acum un secol. Între 1926—1931, elevii au dat 23 de reprezentaţii literar-muzicale pe scena unor mari teatre şi cinematografe bucureştene, spectacolele fiind susţinute de corul şi orchestra şcolii. Ansamblul muzical a cunoscut o dezvoltare remarcabilă în deceniul 1960—1970, când peste 200 de elevi au obţinut premii şi distincţii. Atunci s-a format cercul „Prietenii muzicii" care există şi astăzi. Trupa teatrală a şcolii a organizat spectacole la Institutul Francez din Bucureşti şi în cadrul Festivalelor Francofoniei de la Praga (1997) şi Bordeaux (1998). În prezent, cei mai talentaţi elevi se remarcă la Festivalul anual de teatru „Ale vieţii valuri".

După reînfiinţarea liceului economic (1966) au fost organizate concursuri cu titlul „Iubiţi cartea", medalioane literare, expoziţii de carte românească şi străină, precum şi serate la care au fost invitaţi poeţi, scriitori şi oameni de cultură consacraţi: Ştefan Augustin Doinaş, Nicolae Manolescu, Grigore Vieru, Ileana Vulpescu, părintele Galeriu.

De un viu interes se bucură manifestările ocazionate de Ziua Porţilor Deschise (luna mai), Ziua Absolventului (iunie) şi Ziua Liceului (6 Decembrie), când se trec în revistă, deopotrivă, trecutul şi realizările şcolii. Balurile bobocilor şi absolvenţilor, serbările de sfârşit de an, excursiile şi taberele dau farmec vieţii de elev, şi lasă frumoase amintiri absolvenţilor şi profesorilor.

Activităţi desfăşurate de elevi şi profesori în cadrul Clubului de Iniţiativă şi Voluntariat pentru Egalitatea Şanselor (2003).

În primăvara anului 2003, un grup de inițiativă format din elevi și profesori ai Școlii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" a hotărât înființarea Clubului de Inițiativă și Voluntariat pentru Egalitatea Șanselor (CIVES).

Acest club este creat în cadrul proiectului „Voluntariat în sprijinul promovării egalității de gen", finanțat prin programul PHARE al Uniunii Europene, Fondul pentru Dezvoltarea Societății Civile 2000 și de Centrul de Parteneriat pentru Egalitate. Este primul proiect educațional al Uniunii Europene aplicat într-o școală din România. Sediul CIVES este în incinta Școlii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu".

Clubul de Inițiativă și Voluntariat pentru Egalitatea Șanselor (CIVES) este o organizație care urmărește să construiască un cadru armonios și pragmatic, de bună practică educațională extrașcolară, centrat pe formarea adolescenților ca cetățeni activi ai unei democrații viabile, prin cultivarea de activități, comportamente și deprinderi de relaționare pozitivă specifice promovării Drepturilor Omului, mai ales a egalității de gen.

La început, CIVES și-a concentrat activitatea la nivelul liceelor din București, fiind frecventat și apreciat de elevii și profesorii Capitalei. Cel mai reprezentativ material al Clubului îl reprezintă revista „Șanse Egale" (două numere) realizată de elevi în colaborare cu Centrul de Parteneriat pentru Egalitate. Revista are o tematică variată: studii de gen, retrospective istorice, recenzii, prezentări de opinii, interviuri, dări de seamă asupra activităților Clubului.

Elevii şcolii au obţinut rezultate deosebite în cadrul proiectului european „Liderii Mileniului Trei”.

Liderii Mileniului Trei este un program educațional în arta de a conduce, oferit elevilor de liceu. Acest program răspunde nevoilor de dezvoltare a competențelor de lideri începând cu vârsta adolescenței, pentru ca acestea să se poată manifesta în mod eficient de-a lungul carierei. Pentru construirea unei cariere profesionale de succes se urmărește dezvoltarea la tineri a unui set nou de aptitudini şi competențe, comunicarea, lucrul în echipă, autocunoaşterea, soluționarea conflictelor, managementul diversității şi al schimbării.

Având în vedere aceste obiective, se poate înțelege mai bine oportunitatea aplicării unui asemenea program educațional într-un liceu economic. Şcoala noastră a devenit unitate pilot în derularea programului încă din anul 2002. Partenerii principali sunt ambasada Marii Britanii; British Council, Changemakers, CODECS. Elevii şcolii au apreciat în mod deosebit structura acestui program, reuşind să obțină certificate de absolvire a modulelor:

- *Modulul 1: Noi, în loc de eu!* *(clasa a IX-a)*
- *Modulul 2: Comunicarea, un pas spre performanță.*
- *Modulul 3: Sufletul tău, inima mea!* *(clasa a X-a)*
- *Modulul 4: Win-Win!* *(clasa a XI-a)*
- *Modulul 5: Diversitate şi performanță în organizații.*
- *Modulul 6: De la complexitate la schimbare.*
- *Modulul 7: Să fii! Să ştii! Să faci!* *(clasa a XII-a)*
- *Modulul 8: Vreau să fiu lider!*

Vizita membrilor Academiei Comerciale din Praga la Şcoala Superioară Comercială de băieţi (1926).

Profesori şi elevi ai şcolii în vizită la colegii din Scoţia (1996).

Prima mărturie a contactelor dintre Şcoala Comercială din Bucureşti cu alte instituţii de profil europene datează din 1889, an în care se purta corespondenţă cu Institutul de Instrucţie Comercială din Viena. Şcoala noastră a participat cu exponate proprii la Expoziţiile Universale organizate la Paris, în anii 1889 şi 1900.

În perioada interbelică, legăturile s-au extins considerabil, mai ales prin călătoriile de studii realizate în Austria, Elveţia, Franţa, Italia şi Ungaria. Un moment semnificativ îl reprezintă vizitele reciproce făcute de şcoala noastră şi de Academia Comercială din Praga în anii 1925—1926. Vizita oaspeţilor cehi (aprilie 1926) a lăsat ca amintire câteva fotografii, precum şi o frumoasă vitrină păstrată până astăzi în cabinetul de Limba română. Peste câţiva ani (1931), Şcoala Superioară Comercială a purtat corespondenţă cu şcoala comercială din Jefferson - statul american Missouri.

După anul 1990, contactele cu străinătatea s-au lansat promiţător. În 1991 s-a realizat înfrăţirea şcolii noastre cu Liceul parizian „Jules Siegfried", urmată de stabilirea unei colaborări cu Grupul şcolar privat „Jean d'Arc—Saint Joseph" din Pessac (Bourg-en-Bresse). Totodată, şcoala noastră a iniţiat un parteneriat cu Liceul „Jean Lurçat" din Paris, concretizat printr-un studiu de corelare a competenţelor profesionale pentru specializarea agent comercial (programul SOCRATES).

Aspecte din cadrul vizitelor făcute de elevii şcolii la licee din Florenţa (2002) şi Berlin (2003).

Legăturile cu Franţa au continuat în cadrul programului european SOCRATES prin câteva stagii de specializare pentru profesori (Reconversia profesională) şi elevi (Tehnica negocierii şi Du pays de Cocagne aux forêts des Carpates) - toate în 1999.

Colaborarea cu spaţiul anglo-saxon a fost revigorată din 1992—1993, când voluntari din PEACE CORP au predat în liceul nostru cursuri de cultură şi civilizaţie britanică. Profesorii şcolii au efectuat stagii de specializare în Irlanda (1996), unde s-a studiat problema elaborării şi implementării de curricula în familia ocupaţională „Finanţe, Administraţie, Management" (programul PHARE), apoi în Scoţia (Liceul Jewel & Esc Valley, 1999), aici fiind abordate problemele „Învăţământul la distanţă în domeniul economic" (profesori) şi „Realizarea unui plan de afaceri" (elevi).

În 1996, profesorii români au fost invitaţi şi în Austria, de către Institutul Kultur Kontakt, la seminarul privind organizarea şi conducerea unei firme-şcoală.

Colaborarea cu şcoli din Germania a debutat convingător în anii 2001—2003, când au fost derulate următoarele proiecte: Comerţul on-line (programul SOCRATES) şi elaborarea standardelor profesionale pentru specializarea Secretar în administraţia publică (programul COMENIUS).

Legăturile cu spaţiul Uniunii Europene s-au extins în anul 2002, prin vizita elevilor la VEB– Academia Europeea din Florenţa, unde au studiat utilizarea aplicaţiilor multimedia în pregătirea profesională.

COLECȚIA LEGILOR ROMÂNIEI

Sub îngrijirea D-lui Profesor Univ. G. ALEXIANU

LEGEA COMITETELOR ȘCOLARE

DIN 24 IULIE 1919

CU TOATE LEGILE ȘI REGULAMENTELE MODIFICATOARE

ADNOTATĂ CU JURISPRUDENȚA LA ZI

EDIȚIA II

Cuprinde:

Decretul-lege pentru organizarea comitetelor școlare: comunale, județene; primare, secundare, profesionale, normale și seminariilor din 24 Iulie 1919.
Legea Ministerului Instrucțiunii, din 1 Iulie 1930 (extras).
Lege pentru plata orelor suplimentare 1932.
Legea plății personalului administrativ și de serviciu, din 13 Aprilie 1933.
Legea de înființarea comitetelor școlare ale liceelor militare, din 16 Iulie 1934.
Regulamentul de funcționarea comitetelor școalelor secundare, școalelor secundare cu internate și seminariilor teologice, din 28 Ian. 1920.
Regulamentul de funcționarea comitetelor școalelor primare, rurale și urbane, comunale și județene, ale grădinilor de copii mici și ale școalelor normale, din 26 Martie 1920.
Regulamentul din 30 Martie 1931 pentru aplicarea Legii Casei Școalelor (extras), etc.

EDITURA LIBRĂRIEI „UNIVERSALA" ALCALAY & Co., BUCUREȘTI

Prețul 60 Lei.

Legea pentru înființarea comitetelor școlare în România (1919).

Până în anul 1919, problemele administrative ale Şcolii comerciale au fost dezbătute şi rezolvate de profesorii reuniţi în conferinţe prezidate de directori. Amplificarea problemelor curente, ca urmare a extinderii şcolii şi a sistemului birocratic, a impus instituirea comitetelor şcolare, în anul menţionat. „Cea dintâi şi mai de căpetenie dintre atribuţiile comitetului şcolar este de a întreţine localul şcoalei". Urmau apoi supravegherea administraţiei şcolii, înfiinţarea de biblioteci şi muzee, organizarea de manifestări culturale şi sportive, înfiinţarea de internate cu cantine, ajutorarea elevilor săraci cu haine şi cărţi, organizarea asistenţei sanitare şi a coloniilor de vară „întrucât Statul nu va putea satisface aceste obligaţiuni".

Comitetele şcolare au fost declarate persoane juridice, iar activităţile sale educative şi financiare erau controlate de minister prin Administraţia Casei Şcoalelor. Comitetul era compus din directorul şcolii, doi profesori, doi reprezentanţi ai Camerei de Comerţ şi reprezentanţii părinţilor elevilor.

După 1948, locul acestuia a fost preluat de comitetul de părinţi, care era un organ consultativ şi de sprijin pentru conducerea şcolii. În anul 1976 a fost elaborată o lege a Comitetelor cetăţeneşti de părinţi, iar în 1999 s-a constituit Consiliul Reprezentativ al Părinţilor, cu personalitate juridică, având misiunea de a asigura dotarea materială a liceului, de a ajuta conducerea şcolii în problemele administrative. Gestionarea eficientă a fondurilor şi starea materială deosebită a şcolii au dovedit mereu bunele intenţii şi spiritul de solicitudine al acestui comitet.

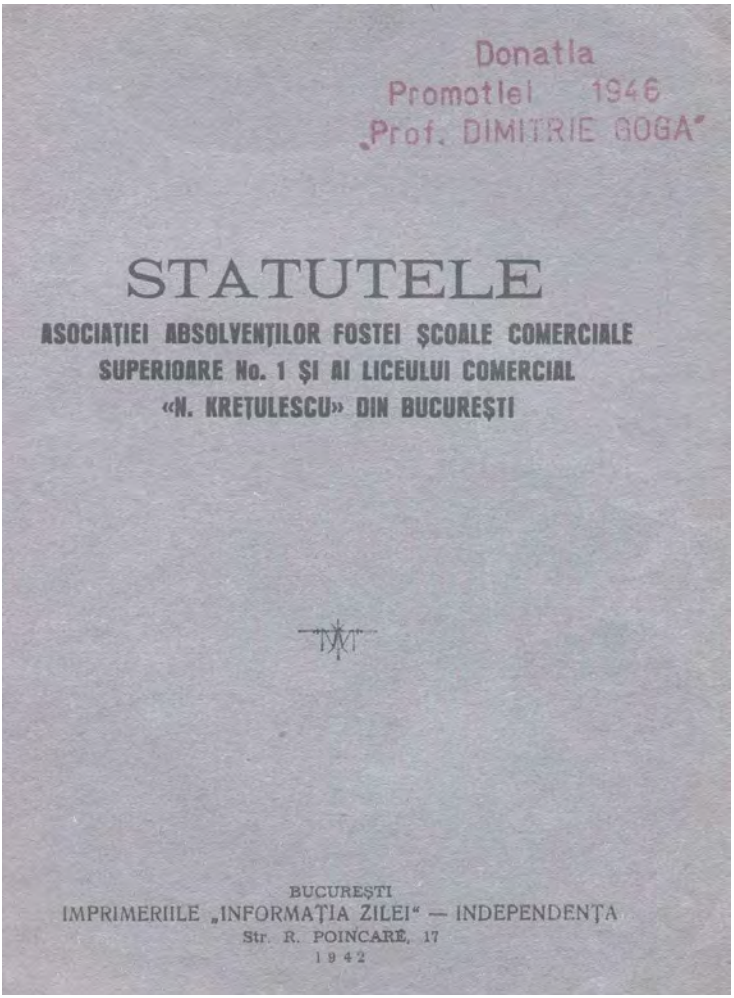

Două reuniuni ale absolvenţilor Şcolii Comerciale cu foştii lor profesori (1925 şi 1934).

Şcoala Superioară Comercială „N. Kretzulescu" se poate mândri că a format numeroşi economişti şi că a dat societăţii mulţi oameni de valoare, a căror activitate constituie un exemplu de urmat pentru actualele serii de elevi.

Câteva exemple sunt edificatoare:

Numele şi prenumele	*Anul absolvirii*	*Demnităţi şi funcţii*
Mihail Maca	*1867*	*Preşedintele Tribunalului Ilfov (1883)*
Theodor Ştefănescu	*1867*	*Director la Banca Naţională (1880-1905)*
Alexandru Ştefănescu	*1868*	*Directorul Şcolii Tehnice din Iaşi (1883)*
C. Petrescu	*1880*	*Director al Casei de Scont şi Împrumut din Iaşi (1901)*
Nicolae Vişineanu	*1885*	*Şeful serviciului contabilităţii din BNR (1901)*
Emil Brancovici	*1885*	*Profesor univ. la ASE (1913-1927), deputat (1926), senator (1931)*
Nicolae Butculescu	*1886*	*Decanul Corpului contabililor experţi (1934-1936)*
Nicolae Ioaniţiu	*1898*	*Director general al societăţii Cartea Românească (1934)*
Dimitrie Mociorniţa	*1905*	*Mare industriaş (1930-1947)*

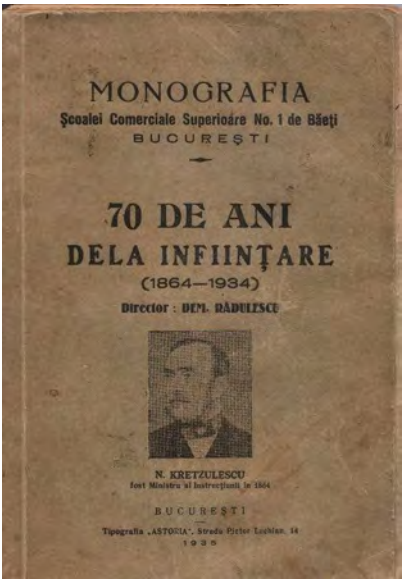

Statutele asociaţiei absolvenţilor Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu” din Bucureşti (1942).

Nicolae Antoniu	*1950*	*Conferenţiar şi profesor la ASE (1964-1980)*
Marin Stănică	*1951*	*Reprezentantul României în secretariatul CAER (1963-67)*
Alexandra Horobeţ	*1991*	*Lector univ. dr. ASE (din 1997)*

Relaţiile dintre foştii elevi nu se încheiau odată cu finalizarea studiilor, pentru că însăşi natura meseriei a impus stabilirea unei colaborări şi solidarităţi profesionale. Prima organizaţie reprezentativă a fost „Cercul absolvenţilor şcoalelor comerciale şi financiare" (1889—1947). Scopul asociaţiei era de a apăra drepturile conferite de diploma în ştiinţele comerciale, de a populariza utilitatea studiilor economice şi de a întreţine colaborarea între comercianţi. Cea mai însemnată realizare a fost editarea, între 1908—1947, a Revistei Generale de Comerţ şi Contabilitate. A doua organizaţie s-a intitulat „Asociaţia absolvenţilor fostei Şcoale Superioare Comerciale şi ai Liceului Comercial „N. Kretzulescu" din Bucureşti" (1942) care şi-a stabilit ca scop „de a asocia toţi absolvenţii pentru crearea unor relaţii de solidaritate; de a ajuta material şi moral liceul comercial".

În prezent, funcţionează Consiliul Elevilor din Şcoala Superioară Comercială „N. Kretzulescu", care îşi propune să cultive ca valori morale: competenţa, încrederea, onestitatea şi performanţa, sub deviza: Haideţi să facem împreună o şcoală care să ne folosească şi să ne placă!

Câteva dintre lucrările monografice ale şcolii.

DENUMIRILE ŞCOLII DE-A LUNGUL TIMPULUI

1864—1894	*Şcoala Comercială*
1894—1903	*Şcoala Comercială de gradul II*
1903—1935	*Şcoala Superioară Comercială (de băieţi nr. 1)*
1935—1936	*Şcoala Superioară Comercială „N. Kretzulescu”*
1936—1948	*Liceul Comercial de băieţi „N. Kretzulescu”*
1948—1950	*Şcoala Medie Tehnică de Administraţie Economică*
1950—1954	*Şcoala Medie Tehnică de Comerţ nr. 1*
1954—1955	*Şcoala Medie Tehnică de Comerţ şi Cooperaţie*
1955—1958	*Şcoala Tehnică de Comerţ din Bucureşti*
1958—1992	*Grupul Şcolar Comercial „N. Kretzulescu”* *(în ultimul an de funcţionare a purtat denumirea de Grupul Şcolar Economic, Administrativ şi de Servicii „N. Kretzulescu”)*
1966—1973	*Liceul Economic nr. 2 (reînfiinţat)*
1973—1974	*Liceul Economic de Contabilitate şi Comerţ nr. 2*
1974—1981	*Liceul Economic şi de Drept Administrativ nr. 2*
1981—1992	*Liceul Economic nr. 2*
1992—1996	*Liceul Comercial „N. Kretzulescu”*
din 1996	*Şcoala Superioară Comercială „N. Kretzulescu”*

DIRECTORII ŞCOLII

1864—1868	Lucien Toussaint
1868	Constantin Marcovici
1868—1876	Constantin Troteanu
1876—1877	D. Petrescu
1877—1881, 1881—1885	Theodor Ştefănescu
1881	Em. Protopopescu-Pake
1881	Paul Petrini
1885—1891	Ion Licherdopol
1891—1907, 1911—1914	Mihai Brătilă
1907—1911	Dem. Patriciu
1914—1915	Florian Crasan
1915—1916, 1918—1930	Eusebiu Paşcan
1916—1918	Leo Bachelin
1918	Mihail Demetru
1930—1940	Dem. Rădulescu
1940	Jean Petrescu
1940—1941	Petre Toma

DIRECTORII ŞCOLII

1941—1942	Alexandru Giuglea
1942—1946, 1946—1948	Ion Constantinescu
1946	Vasile Mehedincu
1948—1956	Iancu Pârvulescu
1956—1958	Mircea Gheorghe
1958—1959	Sofia Tătaru
1959—1974	Octavian Popescu (din 1966 la Liceul Economic 2)
1966—1972	Iuliana Balteş (la Grupul Şcolar Comercial)
1974—1977	Zoe Adămuţ
1977—1987	Ruxandra Bejan
1987—1990	Aurelia Marincovici
1990—1991	Elena Neagu
din 1992	Adrian Jiga

SIGMA

ISBN: 973-649-119-6